

Fredag den 24. juni 2011 (D)

1

Kl. 10:00

107. møde

Fredag den 24. juni 2011 kl. 10.00

Dagsorden

1) 3. behandling af lovforslag nr. L 209:

Forslag til lov om ændring af straffeloven. (Skærpede straffe for hjemmerøveri og organiseret indbrudskriminalitet).

Af justitsministeren (Lars Barfoed).

(Fremsættelse 25.05.2011. 1. behandling 14.06.2011. Betænkning 16.06.2011. 2. behandling 21.06.2011. Ændringsforslag nr. 1-3 af 23.06.2011 til 3. behandling af Karen Hækkerup (S) og Karina Lorentzen Dehnhardt (SF)).

2) Eventuelt: 3. behandling af lovforslag nr. L 210:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Skærpede udvisningsregler).

Af integrationsministeren (Søren Pind).

(Fremsættelse 30.05.2011. 1. behandling 14.06.2011. Betænkning 17.06.2011. 2. behandling 21.06.2011. Tillægsbetænkning 21.06.2011).

3) Eventuelt: 3. behandling af lovforslag nr. L 211:

Forslag til lov om ændring af integrationsloven og repatrieringsloven. (Styrket kommunal vejledningspligt og indførelse af resultattilskud i forbindelse med repatriering m.v.).

Af integrationsministeren (Søren Pind).

(Fremsættelse 30.05.2011. 1. behandling 14.06.2011. Betænkning 17.06.2011. 2. behandling 21.06.2011. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

4) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 140:

Forslag til folketingsbeslutning om et enklere grundlag for beskattning af fast ejendom.

Af Mikkel Dencker (DF) m.fl.

(Fremsættelse 30.05.2011. (Omtrykt). 1. behandling 14.06.2011. Betænkning 21.06.2011).

5) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 141:

Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af multimedieskatten.

Af Anders Samuelsen (LA) m.fl.

(Fremsættelse 01.06.2011. 1. behandling 14.06.2011. Betænkning 21.06.2011).

Samtykke til behandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

De punkter, som er opført som nr. 2 og 3 på dagsordenen, kan kun med Tingets samtykke behandles i dette møde. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg Tingets samtykke som givet.

Det er givet.

Det første punkt på dagsordenen er:

1) 3. behandling af lovforslag nr. L 209:

Forslag til lov om ændring af straffeloven. (Skærpede straffe for hjemmerøveri og organiseret indbrudskriminalitet).

Af justitsministeren (Lars Barfoed).

(Fremsættelse 25.05.2011. 1. behandling 14.06.2011. Betænkning 16.06.2011. 2. behandling 21.06.2011. Ændringsforslag nr. 1-3 af 23.06.2011 til 3. behandling af Karen Hækkerup (S) og Karina Lorentzen Dehnhardt (SF)).

Kl. 10:00

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Forhandlingen drejer sig i første omgang om de stillede ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig? Det gør fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 10:01

(Ordfører)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Om lidt synes jeg, det bliver pinligt for regeringen. S og SF har stillet et ændringsforslag om, at der altid skal gives torterstøtning til ofre for egentlige hjemmerøvier, og det har vi gjort, fordi lige præcis den type torterstøtning gives for den særdeles ubehagelige oplevelse, det kan være at blive udsat for kriminalitet. Der er ingen tvivl om, at det her forslag om hjemmerøvier var designet til, at Dansk Folkeparti skulle have en form for betaling for, at trygheden eroderer for rigtig mange danske familier i forhold til efterløn og pension.

Vi har efterhånden fået klarhed over, at det, som Dansk Folkeparti har gået og sagt til pressen om, at det her handlede om et meget større antal hjemmerøvier ...

Kl. 10:02

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

For god ordens skyld vil jeg, da jeg kan se, at der er nogen, der ikke har opdaget det endnu, sige, at forhandlingerne er startet.

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Mødet er åbnet.

Kl. 10:00

Værsgo.

Kl. 10:02

(Ordfører)

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg tror efterhånden, vi har fået klarhed over, at det, som Dansk Folkeparti har rendt rundt og sagt til pressen om det her lovforslag, både med hensyn til det antal hjemmerøverier, der var omfattet, og den afsmitning, det kunne give i forhold til andre hjemmerøverier, ganske simpelt ikke passer. Kogt ned til en meget lille bouillonterning handler det her om 22 egentlige hjemmerøverier sidste år. Så kunne man jo forestille sig, at det, når regeringen kom med det her forslag, var, fordi den oprigtig talt var optaget af trygheden for ofrene. Men nej, sådan er det ikke. Man har gjort ekstremt meget ud af at iscenesætte lige præcis den her type hjemmerøverier som noget, der er særlig groft, og som derfor i udgangspunktet skal give 5 års straf, uden at skele til, at der er andre ofre i lignende situationer, der skal tåle, at der er nogen, der får en lidt lavere straf. Ministeren siger selv, og jeg citerer ministeren:

Der er tale om en forbrydelse, som i sagens natur kan udgøre en meget voldsom belastning for ofrene. Et hjemmerøveri er endda et særdeles groft angreb på den enkeltes ret til at kunne opholde sig trygt og sikkert i eget hjem. Egentlige hjemmerøverier er endvidere efter regeringens opfattelse særlig stødende på grund af den hensynsløshed, der ligger i et planlagt overfald på tilfældige sagesløse i deres eget hjem. I lyset af det anførte finder jeg ikke umiddelbart, at lovforslaget giver en skævhed i forhold til manddrab.

Man siger altså, at egentlige hjemmerøverier er noget, der er særlig groft, og dermed mener jeg også, at man, når man har sagt A, og så må sige B og sige, at det her, når det er særlig groft, så altid må kunne udløse en torterstatning. Torterstatningen er jo noget, der er blevet foreslået af Hjælp Voldsofre, som netop lægger vægt på den her meget ubehagelige oplevelse, det er at blive udsat for et hjemmerøveri. En torterstatning ville lige præcis have kunnet medvirke til at give psykologhjælp til ofrene, så de kunne komme sig over krænkelser. Men regeringen har på det her område været meget optaget af retorikken, man har været meget optaget af straffen, og man er fuldstændig ligeglad med ofrene, og derfor vil man selvfølgelig stemme imod det her forslag fra S og SF om lidt.

Jeg vil dog stærkt opfordre regeringen til, at man, når man nu skal til at diskutere andre erstatninger, som f.eks. i Brønderslevsagen, hvor der er givet en urimelig lav erstatning, tager det her med ind og også får kigget på det, så vi kan få rettet op på den skævhed, der er i forhold til ofrene. Jeg er meget optaget af, at ofrene skal have bedre forhold. Jeg synes, det er forkasteligt, at regeringen, når der kommer mediefokus på en sag, som f.eks. i Brønderslevsagen, kommer rendende og så pludselig er villig til at tale om erstatninger, noget, som S og SF har gjort i lang tid.

Jeg ville ønske, at regeringen var meget mere fremsynet og ønskede at sikre ofrene langt bedre, end man gør i dag.

Kl. 10:05

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så har justitsministeren bedt om ordet, og derfor venter vi et øjeblik med de øvrige korte bemærkninger.

Kl. 10:05

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jeg er skuffet over at høre den tale fra fru Karina Lorentzen Dehnhardt, som jeg normalt betragter som en seriøs politiker, som gerne vil deltage i konstruktive dialoger om tingene her i Folketinget, men det er vel mere et udtryk for, at fru Karina Lorentzen Dehnhardt parti, Socialistisk Folkeparti, har udviklet sig til et socialistisk, populistisk parti, som åbenbart er parat til at gribe enhver hovsamulighed for at forsøge at fremsætte forslag her i Folketinget og komme med

udtalelser her i Folketinget, og målet er, det skal stille dem i et bedre lys end alle os andre.

Hvad er det dog for en optræden, altså at stille sig op på Folketingets talerstol og beskyldte os andre for ikke at have sympati for ofre for hjemmerøverier, mens det kun skulle være hellige folk i Socialistisk Folkeparti, der skulle have sympati med ofre for hjemmerøverier? Hvad er det for en facon? Jeg synes bestemt ikke, det er sympatisk at udstille os andre som nogle, der slet ikke er optagede af at gøre noget for ofrene for hjemmerøverier. Jeg synes, det er kedeligt, at Socialistisk Folkeparti er blevet så populistisk i sin tilgang til tingene, at det er den form for debat, vi skal have her i Folketingssalen.

Det her er jo ikke et enkelt spørgsmål, det er jo et kompliceret spørgsmål. Selvfølgelig vil vi gerne gøre noget for ofrene for hjemmerøverier, men det er jo sådan noget, der skal overvejes. Man kan ikke bare stille sig op sådan her og sige, at vi lige finder på noget. Altså, det her rejser nogle principielle spørgsmål, om godtgørelse for tort i forhold til anden godtgørelse, hvilket det vil være nødvendigt man skal tage stilling til. Man kan ikke bare selvstændigt tage stilling til tort uden at sætte det ind i en sammenhæng med andre ting. F.eks. skal man være opmærksom på, at der ved tort forstås en krænkelse af en persons selv- og æresfølelse, dvs. den pågældendes opfattelse af eget værd og omdømme, og netop det forhold er baggrunden for, at der i praksis ydes tortgodtgørelse, navnlig i æreskrænkelssager samt i sager om frihedsberøvelse og sædelighedskriminalitet.

I det ændringsforslag, som Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti har stillet, er der i øvrigt ikke taget stilling til godtgørelsesniveauet, og det er naturligvis også et spørgsmål, der må vurderes nærmere, inden man kan tage endelig stilling til det.

Dertil kommer, at ofre for hjemmerøverier allerede i dag kan være berettigede til en krænkelsesgodtgørelse efter den gældende bestemmelse i erstatningslovens § 26, stk. 3, der finder anvendelse, selv om der ikke er lidt tort. Om et offer for et hjemmerøveri så er berettiget til en krænkelsesgodtgørelse, det vil afhænge af de konkrete omstændigheder forbundet med røveriet.

Endelig rejser en bestemmelse, hvorefter ofre for egentlige hjemmerøverier altid skal være berettigede til tortgodtgørelse, også det mere principielle spørgsmål, om der er tilstrækkeligt grundlag for på et enkelt område at indføre en særlig godtgørelsesadgang, mens det med hensyn til ofre for andre grove forbrydelser fortsat skal bero på de konkrete omstændigheder forbundet med forbrydelsen, om ofret vil være berettiget til en godtgørelse. Sådan nogle overvejelser må man da gøre sig. Men det ønsker Socialistisk Folkeparti åbenbart ikke.

Efter regeringens opfattelse bør karakteren og omfanget af den krænkelse, som ofret har været udsat for, som hidtil være afgørende for, om der er grundlag for at tilkende et offer for en forbrydelse en godtgørelse. Jeg vil efter sommerferien indkalde retsordførerne til en drøftelse af, om de nuværende godtgørelsesniveauer er rimelige, og en ændring af erstatningslovens § 26 må så afvente disse drøftelser, som altså både kan handle om godtgørelsesniveauerne og handle om, i hvilke situationer der bør gives tortgodtgørelse eller lignende, men man må have en samlet vurdering og en samlet drøftelse af det, så det bliver en nuanceret tilgang, vi får til det, og så det kommer til at hænge sammen med andre bestemmelser, i straffeloven eksempelvis, og hænge sammen med erstatningsregler i øvrigt.

Jeg har været opmærksom på, at Brønderslevsagen har givet anledning til drøftelser om niveauet, og der har jeg også tilkendegivet at jeg er parat til en drøftelse på baggrund af det niveau, der er fastlagt i hvert fald i den første kendelse i Brønderslevsagen. Nu må vi så se, hvad det ender med i den sag, for den bliver jo anket.

Men jeg beder om, at vi ikke forfalder til populisme i det her Folketing, fordi vi nærmer os sommerferie og folketingsvalg, og at vi ikke hos hinanden forsøger at beklikke motiver, som vi ikke har, men at vi i sådanne alvorlige sammenhænge som her får alvorlige,

seriøse og nuancerede drøftelser af tingene og ikke laver hovsalovgivning, for det ville være yderst skadeligt og i virkeligheden krænkende for ofre for andre forbrydelser.

Kl. 10:10

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Karina Lorentzen Dehnhardt for en kort bemærkning til justitsministeren.

Kl. 10:10

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg må bare sige, at det er yderst mærkværdigt, at regeringen siger, at for lige præcis den her gruppe gerningsmænd vil man have en strafskærpelse; det er ganske proportionalt at overse bestemte grupper af ofre, f.eks. dem, der er udsat for et hjemmerøveri, hvor det er et indbrud, der udvikler sig. Til gengæld vil man ikke sige, at det her er en særlig gruppe ofre, der selvfølgelig altid skal have erstatning for det element af frihedsberøvelse, der er i den oplevelse, de har haft.

Det er regeringens retorik, det er justitsministerens retorik, der udtrykker, at det her er særligt stødende og særligt krænkende, og dermed mener jeg også, at man i retorikken har lagt op til, at der her må være en oplevelse, som er særlig erstatningsværdig. Og det er det, forslaget går på. Jeg er dog glad for, at ministeren nu siger – for det har ministeren ikke nævnt i sit svar til mig og Retsudvalget – at det her vil man også gerne kigge på, når det generelle niveau for erstatninger skal drøftes, men det er jo helt nyt, at ministeren kommer med det.

Kl. 10:11

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der yderligere en kort bemærkning til justitsministeren fra fru Lone Dybkjær.

Kl. 10:11

Lone Dybkjær (RV):

Jeg havde egentlig ikke tænkt mig at tage ordet til justitsministeren, men i betragtning af, hvad justitsministeren kunne hidse sig op over, synes jeg faktisk, det er nødvendigt.

Det her ændringsforslag er nøjagtig lige så meget eller lige så lidt gennearbejdet som ministerens eget forslag. Der er ingen argumenter i ministerens eget forslag for, at vi lige præcis skal have et straffniveau på 5 år. Det ved ministeren udmærket godt, og det er sikkert også derfor, ministeren går op i det høje toneleje.

Det lovforslag, ministeren har fremsat, hænger ikke sammen med noget som helst. Der er i lovforslaget ikke argumenteret for det niveau, man vil lægge sig fast på, og derfor er det fuldstændig ude i hegnet, at ministeren hidser sig så meget op over det her. Der er lige så meget populisme i ministerens forslag, som der er i det her ændringsforslag. I det her forslag kigger man dog i det mindste på ofrene; det gør man overhovedet ikke i ministerens forslag.

Kl. 10:12

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren, og det er med et svar på den korte bemærkning, så her er taletiden 1 minut.

Kl. 10:12

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Der er aldeles ingen sammenhæng i det, fru Lone Dybkjær siger her. Vi laver en strafskærpelse over for nogle særlig alvorlige forbrydelser, som vi synes er virkelig gemene, og hvor der skal sættes hårdt ind. Det kombinerer vi i øvrigt med en stærkere politiindsats over for de pågældende, sådan at risikoen – set fra deres side – for at blive pågrebet også er større.

Men der er da kolossal forskel på at sige, som vi jo ofte gør her i Folketinget, at vi synes, der er behov for at skærpe straffen på et bestemt område, og så bare fuldstændig ukvalificeret sige, at der f.eks. er nogle ofre for grove forbrydelser, som skal have ubetinget tortgodtgørelse, uden at tage stilling til: Hvad med alle mulige andre ofre for alle mulige andre forbrydelser – skal de så ikke også have ubetinget tortgodtgørelse? Hvad skal niveauet være? Hvordan skal det ses i sammenhæng med erstatningsbestemmelser i øvrigt? Det må vi da drøfte; der kan vi da ikke bare lave hovsaløsninger. Det er udtryk for populisme, og det er det, jeg er skuffet over. Jeg er i hvert fald skuffet over, at fru Karina Lorentzen Dehnhardt gør det; jeg ved ikke, om jeg er skuffet over, at Socialistisk Folkeparti gør det, for jeg er efterhånden vant til meget fra Socialistisk Folkepartis side, men jeg er skuffet over, at fru Karina Lorentzen gør det, for jeg er vant til at kunne have en seriøs, nuanceret debat med fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Jeg mener ikke, der er en sammenhæng – som fru Lone Dybkjær nu påstår der er – med det, at vi hæver straffen for særlig alvorlige forbrydelser. Det er jo helt normalt, at vi gør det. Jeg kan tydeligt se på fru Lone Dybkjærs ansigtsudtryk, at vi stadig ikke er enige.

Kl. 10:14

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Det får fru Lone Dybkjær anledning til at svare på, værsgo.

Kl. 10:14

Lone Dybkjær (RV):

Det har justitsministeren til fulde ret i.

Det kan godt være, justitsministeren er skuffet, men jeg er enormt skuffet over justitsministeren. Jeg havde faktisk forventet mere. Det må jeg indrømme. Det er ikke, fordi jeg har mange illusioner om den her regering, men jeg havde forventet en lille smule mere af den nye konservative formand.

Er der noget, der er hovsalovgivning, så er det lovforslag nr. L 209. Der har været andre forslag i Folketinget, der har været hovsalovgivning, men det her er virkelig hovsalovgivning. Det er jo ikke, fordi vi andre synes, at der ikke skal straf til. Der skal da straffes, hvis der begås et egentlig hjemmerøveri eller almindeligt hjemmerøveri, eller hvad man nu finder på at kalde det – det er da klart. Men vi synes så bare også, at der skal ydes en vis hjælp til ofrene.

Men vi synes, at tingene skal være gennearbejdede. Det er ministerens forslag ikke, og det ved ministeren udmærket godt selv det ikke er. Og er der noget, der er hovsalovgivning, så er det L 209. Det er et totalt hovsaforslag. Det er taget ud af enhver sammenhæng. Uden sammenligning siger man bare: 5 år. Det vil vi have for egentlige hjemmerøverier. Det er da signallovgivning, der vil noget, når man overhovedet ikke sammenligner det med straffniveauet alle andre steder.

Ministerens lovgivning er hovsalovgivning, og det er mere forargeligt, fordi der trods alt sidder en regering bag det lovforslag.

Kl. 10:15

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Per Clausen, og den er også til justitsministeren.

Kl. 10:15

Per Clausen (EL):

Nu er jeg hverken overrasket eller skuffet. Jeg kom i Folketinget i 2005 og har oplevet så meget, at det her ikke kan give anledning til skuffelse over noget som helst. Jeg vil bare spørge ministeren, om det er rigtigt forstået, at ministeren mener, at man godt kan hæve straffen for enkelte forbrydelser uden at foretage nogen vurdering af, hvordan det hænger sammen med straffen for andre forbrydelser, og uden at have noget som helst seriøst belæg for at sige, at det vil re-

ducere antallet af forbrydelser. Det kan man godt gøre. Det er saglig og seriøs politik, som er i overensstemmelse med justitsministerens egen opfattelse af, hvad der er en rigtig, seriøs politiker værdigt.

Derimod er det fuldstændig useriøst og usagligt at stille forslag om at forbedre erstatningsordningerne uden at gennemføre de samme sammenligninger. Er det den forskel på seriøs og ikke seriøs politik, justitsministeren opstiller? I så fald tror jeg, at justitsministeren har et problem – også med sig selv.

Kl. 10:16

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det justitsministeren.

Kl. 10:16

Justitsministeren (Lars Barfoed):

Jamen præmisserne for hr. Per Clausens indlæg er jo forkerte. Når vi nu foreslår det, er det naturligvis ud fra en vurdering af, at sammenlignet med andre forbrydelser er der behov for at skærpe straffen her, fordi det er nogle særlig gemene forbrydelser, vi vil skærpe straffen for.

Men ud over det der med, at der er behov for en nuanceret tilgang til det, så var det, der i den grad fik – det man normalt siger kommer i kog, det skal jeg så ikke sige – mig på talerstolen i en vis fart, forsoget på at beklikke vores forhold til ofre for forbrydelser og nærmest udstille det, som om vi er fuldstændig ligeglade med ofrene for hjemmervoverier i modsætning til Socialistisk Folkeparti, som skulle have en sympati for ofre, og det skulle vi andre ikke have.

Det var det, som i den grad fik mig op på talerstolen i en vis fart.

Kl. 10:17

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Per Clausen for anden og sidste korte bemærkning.

Kl. 10:17

Per Clausen (EL):

En klog mand har engang sagt noget om ikke at kaste med brosten, når man står inde i drivhus, og det er jo det, vi ser justitsministeren gøre i den her sag, for hvor i bemærkningerne til lovforslaget er der undersøgelser og dokumentation for, at det her skulle have nogen som helst effekt? Hvor er gennemgangen af, at det her er et område, hvor der burde straffes hårdere i forhold til andre områder? Og hvad er forklaringen på, at Justitsministeriet i al sin visdom når frem til, at her skal der strammes op på lovgivningen – i maj måned – sådan at vi er nødt til at behandle sagen i en forlængelse af folketingssamlingen?

Er kendsgerningen ikke, at ministeren er så vred, fordi han lige om lidt skal stemme for noget, han ikke selv tror på, fordi han skal tilfredsstille Dansk Folkepartis behov for at få belønning for at forringe vilkårene for tusindvis af danskere i det her land, når man forringer efterlønnen og forringer pensionsordningerne?

Det, det handler om, er, at det er justitsministerens egen dårlige samvittighed, der er årsag til hans vrede, men det skulle han prøve at arbejde med på en anden måde, tror jeg, for jeg tror ikke, der kommer noget godt ud af at kaste brosten ud af et drivhus.

Kl. 10:18

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der ikke flere korte bemærkninger til justitsministeren, og vi er tilbage ved de korte bemærkninger til SF's ordfører. Det er hr. Kim Andersen som den første.

Kl. 10:18

Kim Andersen (V):

Jeg er i og for sig glad og meget tilfreds med, at om ikke Socialistisk Folkeparti, så i hvert fald fru Karina Lorentzen Dehnhardt nu langt

om længe åbenbart og tilsyneladende har erkendt, at hjemmervoverier er en ganske, ganske forfærdelig grim og brutal form for kriminalitet, og at det er noget, der skal have vi lovgiveres allerstørste opmærksomhed. Det skal fru Karina Lorentzen Dehnhardt have tak for. Det er også derfor, regeringen har fremsat det her forslag, som netop indeholder bl.a. en markant strafskærpelse for hjemmervoverier, fordi det er en så krænkende og brutal form for kriminalitet.

Men Venstre kan ikke støtte Socialdemokratiet og Socialistisk Folkepartis ændringsforslag om automatisk tortgodtgørelse, fordi det nødvendigvis må være sådan, at det ikke er den kategori af kriminalitet, man har været udsat for, som er afgørende for, om man får tortgodtgørelse, men derimod hvad man reelt i hvert enkelt tilfælde er blevet påført af gener og lidelser. Derfor har justitsministeren jo, med rettidig omhu som sædvanlig, indkaldt retsordførerne til en seriøs og grundig drøftelse af hele dette komplicerede problemkompleks umiddelbart efter sommerferien. Tingene hænger jo sammen, tingene er ikke sorte/hvide, og det, vi gør vedrørende tort for hjemmervoverier, har en afledt virkning over for andre kriminalitetsformer.

Derfor er justitsministerens fremgangsmåde den seriøse, og derfor afviser Venstre at stemme for Socialdemokratiet og Socialistisk Folkepartis ændringsforslag.

Kl. 10:20

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Karina Lorentzen Dehnhardt for at svare på den korte bemærkning.

Kl. 10:20

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

»Det er stærkt intimiderende, og det er noget, som for langt de fleste mennesker, som udsættes for den her form for kriminalitet, er en følelsesmæssig påvirkning, som man først meget sent bliver helt fri af, hvis man i det hele taget bliver det.«

Det var hr. Kim Andersens ord ved første behandling. Jeg kan ikke forstå, at man, når man i retorikken siger, at det her er så stærkt intimiderende, og erkender, at det er noget, som man først bliver fri af meget sent og får store psykiske problemer af, så ikke synes, at det automatisk skal give en torterstatning, som faktisk gives for lige præcis den oplevelse. Man har ingen skrupler med at udvælge lige præcis den her type sager til en strafskærpelse, men når det gælder lige præcis den her type ofre, er man i hvert fald ikke villig til at kigge på, om det automatisk skal udløse en erstatning, som faktisk kunne give penge til den psykologhjælp, som kunne være nødvendig for at komme over krænkelsen. Det er mig komplet uforståeligt, og det siger mig, at Venstre ikke er særlig interesseret i ofrene for de her forbrydelser.

Jeg vil godt sige her fra talerstolen, at det her er noget, som Hjælp Voldsofre bakker op. Det var oprindeligt deres forslag, men det gør formentlig ikke indtryk på hr. Kim Andersen.

Kl. 10:21

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Kim Andersen for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 10:22

Kim Andersen (V):

Jo, men det er da helt klart, at der sagtens kan være ofre, som er udsat for den form for kriminalitet, som har brug for psykologhjælp og anden social bistand, og det er så det, der skal gives i den sammenhæng. Fru Karina Lorentzen Dehnhardt har jo ikke hørt mig sige nej til, at ofre for hjemmervoverier skal have tortgodtgørelse, endsige sige nej til en højere takst i tortgodtgørelse. Jeg har heller ikke sagt nej til, at der kan være andre former for kriminalitet, hvor der skal være en tortgodtgørelse eller en højere takst end det, vi ser praktiseret i dag. Det tror jeg faktisk meget let kan gå hen og blive resultatet af

den her diskussion, og jeg tror, og det vil jeg gerne sige heroppe på nuværende tidspunkt, at der generelt er brug for en meget grundig revision af hele det her område.

Jeg tror også, der er behov for, at vi indstiller os på, at det skal have et løft, men det skal ikke være sådan, at vi piller en kriminalitetsform ud med et ændringsforslag ved tredjebehandlingen. Vi skal naturligvis se det her i en sammenhæng, og vi skal jo også vide, hvad det er for nogle niveauer, vi snakker om, og hvordan finansieringen skal foregå. Hvad angår S og SF's ændringsforslag, ved vi f.eks. ikke noget om, hvad det reelt er for et niveau, vi taler om, og det kan jeg måske godt forstå, for det har simpelt hen ikke været gennearbejdet, og det har ikke været set i en overordnet sammenhæng i forhold til erstatninger.

Kl. 10:23

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Karina Lorentzen Dehnhardt.

Kl. 10:23

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Men det er da meget pudsigt, at Venstres ordfører står og siger, at vi ikke skal vælge en kriminalitetsform ud, at der skal være sammenhæng i det, vi gør, for er det ikke lige præcis det, man gør med forslaget om hjemmerøverier? Man vælger én kriminalitetsform ud og siger, at det handler om de 22 egentlige hjemmerøverier, men den argumentation er simpelt hen ikke god nok, når det kommer til tortgodtgørelse til ofre.

Hjælp Voldsofre skriver her: Vi har den opfattelse, at der lovgivningsmæssigt ensidigt er blevet fokuseret på strafniveauet. Netop på grund af de særlig grove forhold, som ofre for hjemmerøverier udsættes for, er vi af den opfattelse, at ofre efter en hjemmerøveri skal have udbetalt tortgodtgørelse.

Der har hidtil kunne udbetales en godtgørelse på 10.000 kr., som har været gældende siden 1997. Undskyld mig, 10.000 kr. til ofre for 22 hjemmerøverier! Kan Venstres ordfører ikke overskue de økonomiske konsekvenser af det her forslag?

Kl. 10:24

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det slut med de korte bemærkninger til hr. Kim Andersen, og så er det fru Marlene Harpsøe med en kort bemærkning til SF's ordfører.

Kl. 10:24

Marlene Harpsøe (DF):

Socialistisk Folkeparti er åbenbart så betænkelige ved det her forslag, at de har valgt at stemme for forslaget. Det er i hvert fald det, man opfatter, når man hører ordføreren for Socialistisk Folkeparti her på talerstolen, men også, når man læser den betænkning, der er afgivet i Retsudvalget om forslaget. Der er det ene og det andet i vejen med forslaget, så derfor synes jeg godt, at man fra Socialistisk Folkepartis side kunne gøre lidt nærmere rede for, hvorfor man egentlig stemmer for det her forslag. For selv om man er meget imod både det ene og det andet, så må der da være noget godt ved det her forslag.

I Dansk Folkeparti ved vi selvfølgelig godt, hvad der er godt ved det her forslag. Det, der er godt, er, at hvis man begår et hjemmerøveri, får man en straf, der batter. For det er utrolig grænseoverskridende og ekstremt ubehageligt at være offer for et hjemmerøveri.

Så hvorfor stemmer SF for, når man egentlig er så meget imod i den retorik, som man ellers gør brug af?

Kl. 10:25

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Vi har taget debatten om lovforslaget en gang. Nu drejer det sig om debatten om ændringsforslaget, er jeg nødt til at sige til fru Marlene Harpsøe. Og fru Marlene Harpsøe stod her ved førstebehandlingen og sagde:

Ens private hjem er et særligt helle. Det er her, man finder tryghed og ro, og derfor er det også ekstremt grænseoverskridende, når man i ens eget hjem pludselig står ansigt til ansigt med en forbyrder. Utryghed er frygt, og frygt skal man tage alvorligt. I Dansk Folkeparti mener vi nu, at frygten skal tages meget alvorligt. Ikke kun, fordi frygten i sig selv er særdeles ubehagelig, men også, fordi angsten kan være totalt invaliderende for den, der bliver ramt af den. Og skulle vi ikke tage frygten alvorligt, fordi der er tale om følelser? Jo, selvfølgelig skal vi det.

Det er lige præcis det, torterstatningen går ud på, altså at tage hensyn til de følelser, som ofre har været igennem. Men jeg kan igen konkludere, at når det handler om bedre vilkår for ofre, så løber Dansk Folkeparti sin vej. Så gør de ikke noget ved det. Det er akkurat, som da vi sidst her i Folketinget havde S og SF's beslutningsforslag om bedre hjælp til ofre. Men det viser jo i virkeligheden, hvad det her handler om. Det her har været Dansk Folkepartis betaling for at forringe efterløn og pension, og ofre er man ligeglad med.

Kl. 10:27

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Marlene Harpsøe for en kort bemærkning.

Kl. 10:27

Marlene Harpsøe (DF):

Det er jo simpelt hen noget vrøvl, vil jeg sige til fru Karina Lorentzen Dehnhardt, og det er utroligt, at man fra Socialistisk Folkepartis side gang på gang tager den retorik i munden.

Det er ekstremt grænseoverskridende at blive udsat for et hjemmerøveri, og det er da dejligt, at man sådan fra Socialistisk Folkepartis side også kan stå og sige de her ord fra Folketingets talerstol, om end det var et citat fra min egen ordførertale.

I forhold til ændringsforslaget synes vi i Dansk Folkeparti, at det er et sympatisk ændringsforslag. Det står vi fuldt og fast ved, fordi vi taler ofrenes sag. Men vi er bekymret for, om man glemmer nogle ofre i det her. Er der nogen ofre, man glemmer? Man udvider for en gruppe, men glemmer måske nogle andre, og skal de ikke også have lov til så at få erstatning efter reglerne om tort? Jo, selvfølgelig skal de da det. Derfor vil vi i Dansk Folkeparti have en gennemgribende revision af det her område, og vi er taknemlige for, at justitsministeren netop har lovet at indkalde ordførerne, når vi er samlet her i Folketinget igen, til en stor drøftelse af det her område. Det mener vi der er behov for. Vi må ikke glemme nogen ofre, fordi nogle ofre er med i det her forslag.

Vi skal jo også drøfte erstatningernes størrelse. Vi har haft en forfærdelig Brønderslevsag, hvor vi i hvert fald fra Dansk Folkepartis side kun har haft hovedrysten tilovers for den erstatning og de erstatningsstørrelser, der er givet der. Og det er jo utrolig vigtigt og kun seriøst, hvis vi tager fat på hele området i forhold til erstatninger og ikke bare kun slår ned på et mindre område.

Kl. 10:28

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det SF's ordfører.

Kl. 10:29

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Skåret ind til benet handler det her jo om, at der kommer en strafskærpelse for én gruppe af hjemmerøverier, nemlig de egentlige hjemmerøverier. Og jeg mener bare, at når man retorisk kan sige A og synes, at det er særlig stødende og særlig krænkende, så må man også kunne sige B og sige: Jamen det er så krænkende, at det faktisk skal udløse torterstatning hver gang.

Jeg kan konstatere, at det vil Dansk Folkeparti ikke, og nu klynger man sig til, at justitsministeren i en anden konkret sag har indkaldt til forhandlinger om erstatninger, hvilket S og SF har ønsket sig i lang tid, men det er så kommet på baggrund af, at der er en konkret sag i medierne, som ikke har noget med hjemmerøverier at gøre.

Det er jo meget fint, at vi i dag har hørt justitsministeren sige fra talerstolen, at man nu også vil kigge på det her område – det synes jeg da er dejligt – men fakta er, at det jo ikke var kommet, hvis ikke vi havde taget debatten om det her i dag.

Kl. 10:29

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Tom Behnke for en kort bemærkning til SF's ordfører.

Kl. 10:30

Tom Behnke (KF):

Ved førstebehandlingen af det her lovforslag sagde SF's ordfører, fru Karina Lorentzen, at ofre for hjemmerøverier er udelukket fra at få erstatning. Der stod jeg alligevel og blev sådan lidt i tvivl. Jeg var ikke sikker på, at det var rigtigt, men i tvivl kan man altid blive, og dertil replicerede jeg, at hvis det var tilfældet, ville vi gerne være med til at se på det her område. Nu viste det sig så, at det jo var forkert. Det var ren retorik, fordi ofre for hjemmerøverier faktisk er berettiget til at få erstatning efter § 26, stk. 1, og hvis ikke efter stk. 1, så i hvert fald efter stk. 3.

Derudover kan ofre for hjemmerøverier få erstatning for tabt erhvervsevne, tabt arbejdsfortjeneste, der kan være forsikringsordninger, der er tingserstatning, skadeserstatning, personskaaderstatning, der er forskellige sociale ordninger, der samler op, der er mulighed for psykologhjælp, og der er også det, der hedder erstatning fra staten til ofre for forbrydelser. Og jeg har formentlig glemt nogle af dem, der også er der. Så det med, at der ikke er nogen mulighed for, at man kan få erstatning, når man er offer for et hjemmerøveri, er simpelt hen faktuel forkert.

Når vi så når tilbage til, hvad det er, ændringsforslaget handler om, er det, om man altid obligatorisk skal udbetale erstatning for tort, når der er tale om hjemmerøverier, uanset om der har været tort eller ikke tort. Der siger vi bare, at det jo ikke er rimeligt, at det skal være obligatorisk, at det altid skal være sådan. Uanset grovheden, uanset omfanget af forbrydelse må det jo være den konkrete forbrydelse, man vurderer og giver erstatningen for, enten efter stk. 1 eller stk. 3.

Kl. 10:31

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 10:31

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Jeg synes stadig væk, at det er en meget besynderlig argumentation. Altså, man har ikke nogen skrupler med at udvælge en bestemt type hjemmerøverier, som er særlig strafværdige. Det er så den retoriske del af det, men så er man ikke særlig villig til at se på lige præcis erstatningerne til netop den her gruppe ofre. Det er korrekt, at ofre for hjemmerøverier kan få torterstatning, men de får det ikke altid.

Jeg kan bare ikke forstå, hvorfor man synes, at det er så særlig krænkende, så særlig stødende, så særlig frygteligt at blive udsat for hjemmerøverier i sit eget hjem, men at det ikke er frygteligt nok til, at vi kan sige, at der altid skal gives erstatning. Jeg synes bare, at ud fra den retorik, som regeringen har brugt, må man også sige B og stemme for det her forslag.

Kl. 10:32

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Tom Behnke for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 10:32

Tom Behnke (KF):

Det, jeg bare synes er væsentligt, er, at det ikke kun er os, der sidder her og diskuterer det her emne, der hører debatten. Der er rent faktisk rigtig mange mennesker, der hører debatten og bliver i tvivl om, hvad det egentlig er, vi diskuterer. Det, vi diskuterer, er jo ikke et spørgsmål om, om ofre for hjemmerøverier kan få erstatning, for det kan de, og det får de. Det, vi diskuterer helt specifikt, er i forhold til det, der hedder tort, altså den særlige ydmygelse man kan være udsat for, ærekrænkende, frihedsberøvende, og der kan man allerede i dag få erstatning efter stk. 1. Man kan også få erstatning efter stk. 3. Det, SF foreslår, er, at det skal være obligatorisk. Ligegyldigt hvor mildt eller hvor lille et hjemmerøveri har været, skal der gives erstatning for tort, også selv om tort ikke har været til stede. Det er det, der er noget sludder i ændringsforslaget.

Vi har intet imod at se på erstatningerne til ofre for hjemmerøverier. Vi synes bare, at det skal ses i en større sammenhæng, nemlig med alle de andre muligheder, der er for erstatninger, der, hvor man har mulighed for at genrejse folk og de kan leve videre i et normalt liv efter forbrydelsen. Torterstatning er jo, som man siger, et plaster på såret. Det er jo ikke det, der skal betale for skaderne. Det er en ekstra erstatning, man får, et plaster på såret. Der kan jeg forstå på justitsministeren at han har bebudet, at vi til efteråret alle sammen sætter os sammen og kigger på det her område under et, og så kan vi tage en diskussion på et fagligt, sagligt grundlag. Derfor afviser vi ændringsforslaget i dag.

Kl. 10:34

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det SF's ordfører.

Kl. 10:34

Karina Lorentzen Dehnhardt (SF):

Men et andet medlem af hr. Tom Behnkes parti, nemlig justitsministeren, har sagt:

»Et hjemmerøveri er således et endog særdeles groft angreb på den enkeltes ret til at kunne opholde sig sikkert og trygt i sit eget hjem. Egentlige hjemmerøverier er endvidere efter regeringens opfattelse særlig stødende på grund af den hensynsløshed, der ligger i et planlagt overfald på tilfældige sagesløse i deres eget hjem.«

Det var ordene. Hvorfor er det, at man synes, at det er særlig stødende, men ikke særlig stødende nok til, at der altid skal udbetales torterstatning? Lige præcis den her type torterstatninger gives jo for oplevelsen af det frygtelige overgreb, der er. Lige præcis her burde der være den mulighed, så vi kan give ofrene mulighed for f.eks. at betale sig ud af at få den psykologhjælp, der skal til for at komme ud over krænkelsen. Jeg forstår bare ikke De Konservatives retorik på det her område. Man siger, at det her er særdeles groft, at det er noget særligt, men det er ikke særligt nok til, at det altid udløser lige præcis den her type erstatning.

Kl. 10:35

Kl. 10:38

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til SF's ordfører. Så er der yderligere to ordførere, der har bedt om ordet til forhandlingen vedrørende ændringsforslagene, og den første er fru Lone Dybkjær.

Kl. 10:35

(Ordfører)

Lone Dybkjær (RV):

Det Radikale Venstre vil undlade at stemme til afstemningen om ændringsforslaget. Vi mener, det er vigtigt, at man kigger på hele spørgsmålet om tort, men vi ønsker at se det i en større sammenhæng og ikke bare tage et enkelt område ud og sige, at her skal der være torterstatning.

Så vi er positive over for at kigge på området, men vil med den begrundelse i dag undlade at stemme.

Kl. 10:36

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til den radikale ordfører. Så er det ordføreren for Enhedslisten, og det er hr. Per Clausen.

Kl. 10:36

(Ordfører)

Per Clausen (EL):

Nu vikarierer jeg jo kun på retsområdet og kan derfor gå til debatten forholdsvis fordomsfrit, og jeg vil bare sige, at jeg synes, det var nogle rigtig fremragende indlæg, hr. Tom Behnke holdt, som klart dokumenterer, at man selvfølgelig skal stemme imod hele lovforslaget. For selvfølgelig er det meningsløst at tage et enkelt område ud og beslutte sig til, at man vil indføre nogle særlig hårde straffe på det område, når man ikke lader det indgå i en sammenhængende vurdering af, hvordan straffesystemet i øvrigt er skruet sammen, om der er proportionalitet osv. Det er jo helt indlysende rigtigt, og derfor håber jeg da, at Socialdemokraterne og SF har lyttet meget til hr. Tom Behnkes indlæg, for det må jo føre til, at de så bliver overbevist om at stemme imod hele lovforslaget. Det ville være rigtig klogt og fornuftigt, vil jeg sige.

Når man ser på hele lovforslaget, kan man jo bare sige, at der er to grunde til, at det bliver fremlagt i dag. Den ene er, at Dansk Folkeparti gerne vil have skærpet straffene for alting og gerne ét område ad gangen, så man kan få maksimal medieomtale for det. Det er jo Dansk Folkepartis interesse. Og den anden grund er, at Dansk Folkeparti jo her til efteråret stemmer for i praksis at afskaffe efterlønnen og forringe pensionsvilkårene, og så skal man selvfølgelig have noget at gå og prale af samtidig med det. Det er jo sådan set det saglige argument, der er for at vedtage det samlede lovforslag.

Så er der selvfølgelig den pointe, at man kan stille sig selv det spørgsmål, hvorfor Socialdemokraterne og SF medvirker til at hjælpe regeringen med at give Dansk Folkeparti den luns – det kan jeg ikke forstå.

Men i forhold til det konkrete ændringsforslag vil jeg sige, at jeg sådan set medgiver, at dem, der har kaldt det ændringsforslag for populisme, har fuldstændig ret. Det er et populistisk ændringsforslag stillet til et populistisk lovforslag. Men Enhedslisten har den grundopfattelse, at vi gerne vil skabe bedre vilkår for ofrene for kriminalitet i det her land – det har vi fremsat forslag om rigtig, rigtig mange gange – og så tager vi det gerne én ting ad gangen, hvis det er den måde, vi kan opnå resultater på. Så derfor stemmer vi for ændringsforslaget, men det får os altså ikke til ikke at synes, at der er et grundlæggende problem ved, at man tager en forbrydelse og behandler den for sig selv isoleret set uden at se den i sammenhæng med andre forbrydelser, og derfor vil vi, uanset hvordan afstemningen af det ændringsforslag falder ud, stemme imod det samlede lovforslag.

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren for Enhedslisten. Ønsker flere at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen om ændringsforslagene sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 10:39

Afstemning

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der stemmes om ændringsforslag nr. 2 af Karen Hækkerup og Karina Lorentzen Dehnhardt. Og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte 42 (S, SF, EL og Christian H. Hansen (UFG)), imod stemte 57 (V, DF, KF, LA og KD), hverken for eller imod stemte 4 (RV).

Ændringsforslaget er forkastet.

Derefter er ændringsforslag nr. 1 og 3, stillet af de samme forslagsstillere, bortfaldet.

Kl. 10:39

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Forhandlingen drejer sig derefter om lovforslaget som helhed.

Ønsker nogen at udtale sig om det samlede lovforslag?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 10:40

Afstemning

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse.

Afstemningen slutter.

For stemte 96 (V, S, DF, SF, KF, KD og Christian H. Hansen), imod stemte 8 (RV, EL og LA), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

2) 3. behandling af lovforslag nr. L 210:

Forslag til lov om ændring af udlændingeloven. (Skærpede udvisningsregler).

Af integrationsministeren (Søren Pind).

(Fremsættelse 30.05.2011. 1. behandling 14.06.2011. Betænkning 17.06.2011. 2. behandling 21.06.2011. Tillægsbetænkning 21.06.2011).

Kl. 10:40

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Den første, der ønsker at udtale sig, er hr. Martin Henriksen.

Kl. 10:40

(Ordfører)

Martin Henriksen (DF):

Tak for det. Jeg tager ordet, fordi Folketingets behandling af dette lovforslag har udstillet den uklarhed, der så åbenlyst eksisterer hos venstrefløj. De Radikale og Enhedslisten siger klart nej i dag; Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti siger ja, men det er et tøvende og uklart ja.

Det er bl.a. fremgået af debatten, at Socialdemokratiet vil ændre loven, såfremt de får magten efter et valg, hvorfor det står hen i det uvisse, hvad der er de egentlige årsager til at stemme ja, medmindre der er tale om et taktisk spil over for vælgerne. Hvad er egentlig årsagen til, at Socialdemokratiet bakker lovforslaget op, hvis man allerede nu kan tilkendegive, at loven skal ændres?

I forhold til Socialistisk Folkeparti må jeg sige, at det er et kapitel for sig. Det har længe stået klart, at partiet følger fru Helle Thorning-Schmidt i alt, hvad hendes parti foretager sig. Der er heller ikke længere nogen forskel på de to partier; der er nu i realiteten et fælles socialdemokrati blotet for substans og politiske mål, men til gengæld med en glat og skinnende overflade. Når fru Helle Thorning-Schmidt udstikker en jeg vil ikke stramme mere-garanti, er SF'erne med på den, og når denne garanti bliver brudt, følger SF'erne også efter. Men der er også de SF'ere, der, jævnfør dagspressen, meddeler deres ledelse, at de ikke vil stemme for og derfor skal have fri fra folketingsarbejdet i dag. SF er altså et splittet parti i udlændingepolitikken, hvis det da stadig er et parti. Socialdemokratiet og SF har igennem hele forløbet kritiseret og problematiseret lovforslaget. Det er, som om man har forsøgt at tale til både tilhængere og modstandere af loven på en og samme tid.

Debatten og hele processen viser, hvor indholdsløs politik kan være. Det er et demokratisk lavpunkt, når der er politikere, som helt åbenlyst ikke er drevet af deres egne holdninger og principper, men udelukkende er drevet af ønsket om magt for magtens skyld. Lægger man det hele sammen, har de to partier i fællesskabet leveret flere argumenter imod loven end for loven. Det er mit indtryk.

Dette lovforslag handler, hvis man skærer ind til benet, om at gøre det lettere at udvise kriminelle udlændinge. Det er essensen, og det støtter vi varmt i Dansk Folkeparti. Det er vores politik, det har vi aftalt med regeringen, derfor er vi for. Der er dybest set ikke noget behov for flere argumenter. Det handler om, at vi ikke vil finde os i, at vores gæstfrihed bliver misbrugt, hverken mere eller mindre.

Jeg opfordrer S og SF til frem mod valget at fremlægge deres udlændingepolitik og åbent erklære, at der vil ske ændringer og der vil blive lempet. Sådan bliver det, fordi det er det, der langt ind i deres folketingsgrupper er opbakning til. Det er det, som deres parlamentariske grundlag, Radikale og Enhedslisten, vil have, og jeg synes, at det kunne være en glimrende anledning til at være ærlig omkring det.

Kl. 10:43

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er det fru Karen Hækkerup for en kort bemærkning til hr. Martin Henriksen.

Kl. 10:43

Karen Hækkerup (S):

Jeg beder om en kort bemærkning, fordi jeg selvfølgelig gerne vil takke for den spændende, men også noget fiktive analyse, som Dansk Folkeparti kommer med. Med hensyn til det, som Dansk Folkeparti siger, om, at vi vil lave loven om efter et valg, vil jeg gerne uddybe, hvad det er, vi gerne vil ændre:

Det, man tager ud med lovforslaget, er § 26, som opstiller de undtagelser, som domstolene skal tage stilling til, når de skal træffe beslutning om, hvorvidt der kan foretages en udvisning. Det gør i

virkeligheden ikke nogen forskel, at paragraffen tages ud af loven, for domstolene skal stadig leve op til de internationale konventioner, det vil sige, de skal overholde dem, selv om det ikke står direkte i lovteksten. Så skal man bare gå til det lovforberedende arbejde. Og derfor har vi, Socialdemokraterne og SF, stillet et ændringsforslag, som er formuleret af Institut for Menneskerettigheder, og som netop handler om at sige: Put nu de der undtagelser ind igen, for det giver ikke nogen mening at tage dem ud; det vil bare skabe uklarhed i forhold til domstolene.

Men rent teknisk er der ingen ændring i den proces eller praksis, som domstolene skal igennem. Det er præcis de samme konventioner, de skal veje op imod, når de skal træffe beslutning om, hvorvidt en udvisning er proportional eller ej, så derfor vil jeg bare spørge hr. Martin Henriksen: Hvorfor er det, at man har så travlt med at pille den undtagelse ud, når det ingen forskel gør i den virkelige verden?

Kl. 10:44

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Martin Henriksen.

Kl. 10:45

Martin Henriksen (DF):

Svaret er jo det, at hvor der i dag er en række bestemmelser i den danske lovgivning, der taler imod udvisning, vil det fremover være sådan, at det, man støder imod, der kan tale imod udvisning, ikke vil være de bestemmelser, der er i den danske lovgivning, men de bestemmelser, som er i de forskellige internationale konventioner. Dermed øger man alt andet lige muligheden for, at en domstol i en given sag finder frem til, at en person skal udvises af Danmark, fordi vedkommende har begået kriminalitet. Det bliver altså lettere at udvise kriminelle udlændinge. Det ændringsforslag, som Socialdemokraterne har lagt frem – og jeg kan forstå, at man vil ændre lovgivningen efterfølgende, selv om man stemmer for den – vil så medføre indskrænkninger i mulighederne for, at man kan udvise kriminelle udlændinge, og det er selvfølgelig ærgerligt, at man allerede efter et folketingsvalg vil lempe den lovgivning, som man her stemmer for at stramme.

Kl. 10:45

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Karen Hækkerup for en kort bemærkning.

Kl. 10:45

Karen Hækkerup (S):

Men jeg er ikke enig i, at det ændrer ved noget, for domstolene skal vurdere sagerne, som de hidtil har gjort. Vi har stillet utrolig mange spørgsmål i Integrationsudvalget, og vi har hele tiden fået det svar, at domstolene skal vurdere det, som de hidtil har gjort. Dommerforeningen nævner lige præcis i sit eget høringssvar, at man tager lovændringen til efterretning, da den ikke lægger op til nogen ændring i praksis; det vil sige, at domstolene skal udføre præcis det samme arbejde, om § 26 står der eller ej. Det havde bare været nemmere, hvis den var taget med, så man ikke skulle ind og grave i de lovforberedende arbejder.

Så vil jeg gerne give en kommentar til noget af det første, som hr. Martin Henriksen sagde, nemlig hvorfor der kommer flere stramninger.

Ud fra Socialdemokraternes synsvinkel er det utrolig vigtigt, at vi giver mulighed for, at folk kan virke og bo i Danmark, at vi sætter pris på, at vi er et samfund, hvor der er mangfoldighed, og hvor man kan udleve sin livsdrøm og være med på holdet: Her er der plads til alle.

Det, det her lovforslag handler om, er ikke danske statsborgere, det handler om kriminelle udlændinge, og at der skal tages beslutning om, hvorvidt de kan udvises, hvis de begår noget kriminelt. Der

ændres ikke noget ved trappestigen. Det vil sige, at der stadig væk skal tages hensyn til, hvor lang tid man har været i Danmark, for at man kan udvises, og at der ikke ændres noget i reglerne om proportionalitet, hvilket vil sige, at udvisningen skal stå mål med den kriminelle gerning, der er begået.

Vi synes derfor, forslaget er en god idé, men vi synes, at det havde været bedre, om man havde optaget Institut for Menneskerettigheders ændringsforslag. Derfor har vi stillet det her ændringsforslag.

Kl. 10:47

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Martin Henriksen.

Kl. 10:47

Martin Henriksen (DF):

Det er jo en forunderlig argumentation: Lovforslaget, set med Socialdemokratiets øjne, ændrer ingenting, og man kan derfor stemme for lovforslaget. Og det lovforslag, som i Socialdemokratiets øjne ingenting ændrer, vil man sørge for at ændre tilbage til noget, som så heller ikke ændrer noget i forhold til i dag. Sådan må jeg forstå argumentationen. Og til det må jeg sige, at det er en debat, der er så sofistiket, at jeg for lang tid siden er stået af, for jeg kan simpelt hen ikke længere følge med i argumentationen.

I Dansk Folkeparti stemmer vi for dette lovforslag, fordi det dermed bliver lettere at udvise kriminelle udlændinge. Det er det, der er essensen af lovforslaget, det er det, der er tanken med lovforslaget, det er det, der ligger bag lovforslaget, og det er det, der vil ske, når loven bliver udmøntet i virkeligheden. Derfor stemmer vi for det i Dansk Folkeparti, derfor støtter vi det i Dansk Folkeparti.

Vi synes, det er vigtigt, at udlændinge, der begår kriminalitet, så vidt det overhovedet er muligt, bliver udvist af Danmark, fordi de har misbrugt vores gæstfrihed. Det er essensen.

Kl. 10:48

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er yderligere en kort bemærkning til Dansk Folkepartis ordfører, og det er fra fru Meta Fuglsang.

Kl. 10:48

Meta Fuglsang (SF):

Man kan jo sige på baggrund af hr. Martin Henriksens indlæg her, at der jo er flere ting i spil. Den ene spørgsmålet om, hvad loven handler om, og den anden er, hvordan det så bliver solgt. Der er jo ikke nogen tvivl om, at det lovforslag, der ligger her, først og fremmest handler om en del symbolpolitik, og så handler det om en skærpelse i forbindelse med bandekriminalitet.

Det, som SF står for, er i den her sammenhæng, at der skal være fokus på bandekriminalitet og det, der er knyttet dertil, men også, at det ændringsforslag, der er stillet, er noget, som i vores øjne vil give mere klarhed og give mere klar besked om, hvad det er, loven indeholder. Derudover har vi jo fra SF's side sagt, at vi vil have ændret den kriminelle lavalder tilbage til 15 år, og vi har sagt, at vi vil gennemgå det her område, når vi på et tidspunkt kommer med i en ny regering, fordi vi har brug for det. Så det, vi står for, er klarhed, det er det, der er præcist, så man ved, hvad det er, man har at regne med. Og den uklarhed, som den her debat skaber, er ikke klædelig for den måde, man behandler emnet på, den er ikke klædelig for den politiskudvikling, man skal have på det her område, og den er ikke klædelig for den politiske debat, så den kunne vi godt have været foruden.

For os er det i hvert fald vigtigt, at der er klarhed over det. Den uklarhed, som bliver skabt af den retorik, som Dansk Folkeparti og regeringen lægger for dagen, er jo en uklarhed, som er med til at lægge et røgslør over, hvad der er essensen i forslaget og desværre også essensen i en række andre forslag.

Kl. 10:49

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 10:49

Martin Henriksen (DF):

Essensen i forslaget er, at det alt andet lige bliver lettere at udvise kriminelle udlændinge. Det er essensen i lovforslaget, og det er det, som det går på. Jeg vil i øvrigt i al stilfærdighed minde ordførerne fra Socialistisk Folkeparti og Socialdemokratiet om, at en lang række af de organisationer, som man jo typisk læner sig op ad, Institut for Menneskerettigheder og Røde Kors osv., jo advarer og siger, at det her er for stramt. Det er jo det, de gør. Det er en mærkelig måde at føre en debat på, og hvis man virkelig har den opfattelse hos Socialistisk Folkeparti, at det her er lige meget, hvorfor stemmer man så for, og hvorfor vil man så i øvrigt ændre det efter et valg? For jeg går ud fra, at SF også her er enig med Socialdemokratiet. Det er jo meningsløst – det er jo meningsløst.

Lad os da stå sammen om at stramme udvisningsreglerne, sådan at det bliver lettere at udvise kriminelle udlændinge, fordi det er sund fornuft. Det er det, vi lægger op til med det her lovforslag, og så kan vi jo bare konstatere, at hvis de to partier får mulighed for at ændre det, vil de ændre den lovgivning, som gør det muligt og lettere at udvise kriminelle udlændinge. Det er jo beklageligt.

Kl. 10:51

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Meta Fuglsang for en sidste kort bemærkning.

Kl. 10:51

Meta Fuglsang (SF):

Jeg vil gerne prøve en gang til for hr. Martin Henriksen. Vi synes, det er vigtigt at have opmærksomhed på bandekriminalitet, og her har vi et forslag, der gør banderelationer til en skærpelse omstændighed, og det støtter vi. Hvad angår den anden del af forslaget, er der uenighed om, om det er en skærpelse eller ej, men jeg er i hvert fald optaget af, at det her skal holdes inden for konventionerne. Det, der i hvert fald er skabt med det her, er uklarhed omkring den del, som handler om udvisninger, og det er en uklarhed, som bliver brugt til at få en debat, som regeringen og Dansk Folkeparti åbenbart gerne vil have, og ikke noget som helst andet. Det er ikke en uklarhed, som er gavnlig for processen eller for det, som handler om udvisninger på grund af straf.

Så der er ikke så meget tvivl hos os omkring, hvad vi skal gøre, og så er jeg glad for helt tydeligt at kunne sige, hvad vi vil gøre efter et valg, når vi vinder regeringsmagten, og det er, at vi vil gennemføre det ændringsforslag, der ligger, at vi vil gennemgå området med tættekam for at se, hvad der skal ændres, og hvad der ikke skal ændres, for det er blevet et meget rodet område, og så vil vi gå ind og kigge på den kriminelle lavalder, som skal tilbage til 15 år. Så vi har faktisk et svar på, hvad det er, vi gerne vil, som er klart og forståeligt for alle, der hører på det, og hvis man kunne sige det samme om regeringen og Dansk Folkeparti, var vi kommet rigtig langt.

Jeg kan godt forstå, at Dansk Folkeparti ikke ønsker klarhed, for for meget klarhed om fakta kunne godt ødelægge en god politisk debat, og det er så den risiko, Dansk Folkeparti må leve med.

Kl. 10:52

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ordføreren.

Kl. 10:52

Martin Henriksen (DF):

Der er jo den klarhed, at en udlænding, der begår kriminalitet, skal udvises af Danmark, medmindre det med sikkerhed strider imod Danmarks internationale forpligtelser. Dermed rykker vi lovgivningen, vi rykker så at sige grænsen et stykke i forhold til, hvad der er gældende i dag, og det er vi glade for i Dansk Folkeparti.

Så sagde fru Meta Fuglsang, at man i SF ikke er i tvivl. Er fru Meta Fuglsang nu helt enig med sig selv i det? For jeg mener nu nok, at man kan tyde af de seneste dages debat, at Socialistisk Folkeparti er i tvivl, og at man ikke rigtig er klar over, hvordan man skal stille sig i den her sag, og at man på baggrund af de drøftelser, man har haft af det her i SF's folketingsgruppe, er nået frem til, at nogle vist har fået fri i dag eller stemmer noget andet i dag, eller hvordan det nu er.

Socialistisk Folkeparti er jo splittet i udlændingepolitikken, Socialistisk Folkeparti ved jo ikke, hvilket ben de skal stå på, og det må da være dybt problematisk, når man forsøger at stille det op på den måde, at man ønsker at videreføre den linje, som VOK har lagt i udlændingepolitikken.

Kl. 10:53

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der må ikke tales i mobiltelefon i Folketingssalen, det er korrekt. Værsgo at gå videre, hr. Martin Henriksen.

Kl. 10:53

Martin Henriksen (DF):

Jeg var faktisk færdig.

Kl. 10:54

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak. Så er der ikke flere korte bemærkninger, og så går vi videre i ordførerrækken, og det er fru Johanne Schmidt-Nielsen som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 10:54

(Ordfører)

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Der er nok ikke nogen, der er i tvivl om, hvad Enhedslisten mener om det forslag, der er til behandling i dag. Men jeg synes alligevel, jeg vil læse op fra forsiden af dagbladet Information: Det forslag, som vi behandler i dag, vil ifølge Røde Kors medføre store menneskelige tragedier; ifølge UNHCR går det længere, end hvad flygtningekonventionen tillader; ifølge Red Barnet er det meget bekymrende i forhold til børns rettigheder; ifølge Institut for Menneskerettigheder begrænser det domstolens beskyttelse af udlændinge; ifølge Dansk Flygtningehjælp sender det flere på tålt ophold; ifølge Domstolsstyrelsen er det langt mere tidskrævende og vil belaste de danske domstole; og ifølge Forsvarsadvokaterne vil det skabe en større strøm af sager til Menneskerettighedsdomstolen.

Enhedslisten støtter ikke det her forslag, og jeg har meget svært ved at forstå, at de partier, som vi ellers er meget glade for at samarbejde med i oppositionen, kan finde på at stemme for.

Kl. 10:55

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er det integrationsministeren.

Kl. 10:55

Integrationsministeren (Søren Pind):

Nu har jeg selvfølgelig kun være medlem af Folketinget siden 2005 og har kun været minister i knap halvandet år, men jeg må alligevel sige, at jeg er forundret. For jeg mindes ikke nogen sinde at have oplevet en sag, hvor, havde jeg nær sagt, så bredt et flertal stemte for et

givet lovforslag, men hvor en del af dem, som stemte lovforslaget igennem, hele tiden blev ved med at påstå, at dem, som havde fremsat lovforslaget, ikke havde ret i det, de sagde, f.eks. påstanden om, at det her ikke er udtryk for en skærpelse.

Jeg må sige, at når jeg har læst i medierne de seneste dage, kan jeg jo godt konstatere, hvorfor det sker. Det sker, fordi man har sagt noget i sin egen folketingsgruppe, som ikke er i overensstemmelse med den virkelighed, som optræder i lovforslaget, og så er man jo nødt til at fastholde, at det her ingenting betyder, og at man derfor stemmer for det. Så stiller man i øvrigt ændringsforslag, som heller ikke betyder noget, og i det hele taget betyder ingenting noget. Alt er ophævet.

Derfor er det også vigtigt for mig – ikke kun af polemiske årsager og for at tydeliggøre, at der er ballade i oppositionen, men jo også af hensyn til dem, der skal dømme i fremtiden – klart at sige, at lovgivers utvetydige, stadfæstede intention med det her lovforslag er at skærpe praksis over for kriminelle udlændinge i forhold til udvisning, således at der fremover, medmindre det direkte strider imod danske og internationale forpligtelser, skal ske udvisning. Så være det sagt. Det synes jeg er afgørende. Altså, jeg kan simpelt hen ikke forstå, hvorfor Socialdemokraterne stemmer for det her forslag, når man bliver ved at sige, at det slet ikke er det, det handler om.

Jeg vil i øvrigt beklage, at fru Johanne Schmidt-Nielsen ikke valgte at læse hele Informations forside op, for der stod også andre interessante ting, men jeg vil trygt overlade til Enhedslistens ordfører selv at vurdere, hvad der skal læses op, og hvad der ikke skal læses op.

Kl. 10:57

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en kort bemærkning fra fru Karen Hækkerup.

Kl. 10:58

Karen Hækkerup (S):

Jeg synes, det er meget sigende, at en minister, der har fremlagt et lovforslag, som han får rigtig, rigtig bred opbakning til, bruger sin taletid på at kritisere dem, der stemmer for.

Vi har selvfølgelig haft debatten før, nu er det tredje behandling, men jeg vil da gerne en gang til sige, hvorfor Socialdemokraterne støtter det her lovforslag. Det gør vi, fordi der bl.a. er en skærpelse i lovforslaget, og det anerkender vi, det støtter vi. Har man begået organiseret kriminalitet, bandekriminalitet, skal det være en skærpelse omstændighed i forbindelse med udvisning.

Så kører ministeren rundt i § 26. Jeg synes, det er tankevækkende, at der er tale om en minister, hos hvem valgsproget åbenbart er, at en ting er politik, noget andet er jura. Der er noget, vi snakker om, og så er der det, man kan læse, når man får det skriftlige svar. Her bliver jeg bare nødt til at sige, at integrationsministerens sammenkædning i forbindelse med, hvad der bliver sagt, og hvad der står i de skriftlige svar, ikke hænger sammen. Der er ingen ændring i det her lovforslag, for så vidt angår, at Danmark skal overholde de internationale konventioner, det vil sige, at samtlige af de ting, man nu piller ud af § 26 i lovteksten, skal domstolene alligevel tage med i deres overvejelser. Der er ingen ændring i praksis, for domstolene kan ikke udvise nogen, medmindre de har kontrolleret, om det er i strid med de internationale konventioner, som er dem, der er listet op i § 26.

Derfor bliver jeg bare nødt til at spørge ministeren: Hvorfor er det, at ministeren er så forbandet over, at et bredt flertal bakker op om, at det skal være en skærpelse omstændighed, at bandemedlemmer kan udvises? Hvorfor er man ikke bare taknemlig? Hvorfor vil man mistænkeliggøre vores motiver, og hvorfor kan vi ikke få en klar sammenhæng mellem, hvad der bliver sagt og hvad der bliver skrevet? Jeg synes, det er meget uværdigt for debatten.

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det integrationsministeren.

Kl. 10:59

Vi har bl.a. stillet spørgsmål om, hvad domstolene skal gøre i sager, hvor der er tvivl. Der får vi det svar, at domstolene skal dømme som hidtil. Det er dem, der skal foretage et skøn. Vi har spurgt til, om Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol nu skal til at fungere som en fjerde instans, altså som et sted, hvor tvister fra Danmark skal til at afgøres. Det er ikke blevet bekræftet, det er blevet afvist.

Kl. 10:59

Integrationsministeren (Søren Pind):

Jeg er sådan set i udgangspunktet glad for, at der er så bredt flertal for det forslag, regeringen har fremsat, men jeg er selvfølgelig knap så taknemlig for, at de partier, der så har tilsluttet sig regeringens og Dansk Folkepartis og Liberal Alliances aftale på det her felt, prøver på at udlægge det politiske indhold på en anden måde, end det er. Derfor, hr. formand, vil jeg godt citere fra en artikel fra Politiken den 30. maj 2011, hvor professor i forfatningsret Jens Elo Rytter, som jo bl.a. vil være kendt fra sagen om den forbudte krig, skriver følgende:

»Bortset fra helt klare tilfælde, hvor udvisning er menneskeretligt tilladt henholdsvis udelukket, er det ikke let at trække en klar grænse mellem de tilladte og de forbudte udvisninger. Det er i mange sager vanskeligt med sikkerhed at forudse, hvordan Menneskerettighedsdomstolen vil vurdere spørgsmålet om udvisning. Derfor har de danske domstole med Højesteret i spidsen formentlig også hidtil fulgt den linje at lægge sig på den sikre side af Menneskerettighedsdomstolens praksis, så man med sikkerhed undgår at krænke konventionen. Den ny aftale lægger nærmest op til det modsatte udgangspunkt: Der skal udvises, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med menneskerettighedskonventionen. Man kan sige, at bevisbyrden bliver vendt om: I tilfælde af tvivl, skal danske domstole udvise. Ja, ikke nok med det: Selv hvis en dansk domstol måtte finde det mest sandsynligt – men dog ikke ganske sikkert – at menneskerettighedsdomstolen vil underkende udvisningen som en krænkelse af udlændingens ret til privat- og familieliv, skal den danske domstol udvise vedkommende.«

Så står der her: »Hvis de danske domstole retter ind efter det politiske krav om "sikkerhed", må det forventes, at Danmark oftere vil blive dømt ved Menneskerettighedsdomstolen i Strasbourg i sager, hvor der herhjemme er blevet afsagt dom om udvisning. Dette er man fra regeringens side både opmærksom og indstillet på. Integrationsministeren kalder det en "procesrisiko", som man altså er villig til at løbe for at få så mange kriminelle udlændinge udvist som overhovedet muligt. Dette er en ny udvikling i Danmarks forhold til de internationale menneskeretsforpligtelser.«

Det er altså, hvad professoren i forfatningsret ved Københavns Universitet udlægger det her, som fru Karen Hækkerup kalder ingen forandring, som.

Kl. 11:02

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Jeg skal gøre opmærksom på, at når man i en kort bemærkning også vil citere, må man vælge nogle citater, der ikke fylder 2½ minut. Ellers må man tage ordet selvstændigt.

Så er det fru Karen Hækkerup.

Kl. 11:02

Karen Hækkerup (S):

Jeg beder om, at det bliver bemærket, at der allerede tælles vedrørende min taletid. Så jeg må have tillægstid.

Hold da op, hvad var nu det? En ekspert! Kan vi nu stole på det? Man bliver jo en lillebitte smule rystet. Jeg synes altså ærlig talt, det virker, som om ministeren nu har fundet en ekspert, der måske uden at have læst de skriftlige svar, ministeren har givet på de spørgsmål, der er stillet til lovforslaget, har hørt om lovforslaget, har læst om det, og så har givet nogle kommentarer. Det ligger stort set en måned tilbage. Det var den 30. maj, så vidt jeg husker. Der er kommet rigtig meget opklaring og afklaring efterfølgende.

Så synes jeg, det må mane til eftertanke, at vi under andenbehandling også hørte integrationsministeren stå og sige, at vi påtager os en procesrisiko, og at dem, der fornægter det, lukker øjnene for virkeligheden. Samtidig fulgte ministeren op med en kommentar, som var: Vi kan risikere at tabe en sag ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, men jeg tror det nu ikke.

Det er der, vi er.

Kl. 11:04

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Meta Fuglsang for en kort bemærkning, og det er en kort bemærkning til integrationsministeren.

Kl. 11:04

Meta Fuglsang (SF):

Jeg synes, at det må påkalde sig en vis opmærksomhed, at en minister på talerstolen siger noget, som han åbenlyst siger ikke kun er polemisk, men han siger, at han også af andre grunde vil påpege noget. Så vi har altså en debat, som kører på noget indhold, og så har vi en debat, som kører på polemik. Og ministeren skal da trods alt have den ros, at det er så åbenlyst, at det her også er ren polemik. For polemikken handler netop om en lille ting, en diskussion, som kører her, og som handler om at kunne sige til venstrefløj: Øv bøv, vi har fået jer til at stemme for noget slemt. For det skal man bruge i en eller anden debat. Det er ikke o.k. Det er ikke værdigt, og det er ikke det, der skal foregå på talerstolen i Folketinget.

Vi skal diskutere et lovforslag. Det har vi gjort. Og som fru Karen Hækkerup har sagt tidligere, har vi jo stillet en række spørgsmål, som går på, at der ikke er nogen nye ting, der er omfattet af det her. Praksis ligner. Man skal stadig væk være omfattet af internationale konventioner. Der kan være uenighed om det her med domstolene, altså om de skal varetage det.

Så hvorfor skal vi så diskutere det her? Det vil jeg spørge ministeren om.

Kl. 11:05

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det integrationsministeren.

Kl. 11:05

Integrationsministeren (Søren Pind):

Jeg ved ikke, om jeg skal le eller græde over, at der selvfølgelig også indgår polemik i den politiske debat. Men den her sag handler jo også om vældig meget andet. Det er jo interessant, at Socialdemokratiet og SF på den ene side stemmer for et lovforslag, men samtidig i den politiske debat i Folketingssalen, som jo også er en retskilde for de afgørelser, der skal træffes ved domstolene, prøver på at svække den lovgivning, vi ønsker at gennemføre. Det er derfor, det er mig magtpåliggende at sige det, jeg siger. Det kan man le af, men det er sådan, at det faktisk betyder noget, at vi sidder her. Det betyder faktisk noget, hvad vi siger, og hvad vi gør. Det er retskildebidrag.

Jeg må så sige noget til det om, at domstolene skal dømme som hidtil. Altså, at vi har en dømmende magt i Danmark, og at det er domstolene, der dømmer, ja. Men selvfølgelig bliver rammerne omkring retsafgørelsen da ændret, når vi skærper praksis. Selvfølgelig. Det er ikke sværere end det.

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det fru Meta Fuglsang for yderligere en kort bemærkning.

Kl. 11:06

Meta Fuglsang (SF):

De retskilder, der ligger til grund for det her – det er ud over loven også betænkningerne og de vejledninger, som domstolene stadig væk venter på for at kunne behandle den her lov, sådan som det er meningen – er retskilder, der er ret stærke, også i form af de spørgsmål og svar, der er givet. Og de svar på spørgsmål, der er givet, er korte og præcise. De understøtter det, som SF og Socialdemokraterne siger om det her, og jeg vil tro, at som retskilde er det, der foregår under en debat i Folketingssalen, trods alt en forholdsvis sekundær, tertiær, jeg ved ikke hvor meget, kilde. Det ved domstolene, og jeg håber, at de har et større overblik over det, end ministeren har i det svar, der bliver givet her.

Som retskilde er det her noget, man går til, når vi har været igenem alle de andre kilder, også de kilder, som ministeren har ansvar for som minister. Det er kilder, som skal gives som betænkninger, som vejledninger, altså som det, der skal ligge direkte. Og når ministeren står her og siger, at vi jo skal påvirke praksis på den her måde, er jeg lidt betænkelig og ved ikke, om ministeren er klar over, at ministerens fokus og Folketingets fokus er at lave lovgivning, og at det, vi får bekræftet i svarene på spørgsmålene, netop er, at domstolene skal træffe de vurderinger, der skal træffes. Jeg er fuldstændig sikker på, at vores domstole kan træffe afgørelser, som er saglige og velbegrundede med alt det, de skal. Det tror jeg ikke ministeren behøver at have den store bekymring for. Det er ikke noget, vi skal lave her. Det er domstolenes arbejde.

Kl. 11:06

Kl. 11:07

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det integrationsministeren.

Kl. 11:08

Integrationsministeren (Søren Pind):

Jamen jeg forstår slet ikke det nye i det standpunkt, og jeg forstår slet ikke, hvori modstriden så skulle ligge, for det her lovforslag har på intet tidspunkt lagt op til, at det var Folketinget eller ministeren, der skulle sidde og dømme folk til udvisning. Men det, som det jo handler om, er, at det er det her Folketing og regeringen, der i forning udgør den lovgivende magt, og som lægger rammerne for domstolenes virke, og i den primære retskilde, nemlig lovtæksten, skriver vi, at kriminelle udlændinge – udlændinge, som får fængselsstraf og lignende – skal udvises, medmindre det med sikkerhed strider imod Danmarks internationale konventioner. Det er det, dommerne skal lægge til grund, når de dømmer. Og det kan jeg ikke forstå hvorfor Socialdemokratiet og SF har behov for at lægge skjul på.

Kl. 11:08

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er der en kort bemærkning fra hr. Morten Østergaard.

Kl. 11:09

Morten Østergaard (RV):

Det er jo en lidt sær debat at følge, hvor ministeren og et par ordførere stædigt forsøger at overbevise nogen om ikke at støtte regeringens lovforslag, og det skal jeg ikke blande mig i, men jeg undrer mig blot over det. Det Radikale Venstre stemmer imod, som vi har annonceret hele vejen igennem.

Men det, jeg gerne vil bede integrationsministeren om at bekræfte her, er, at Danmark med det her lovforslag bevæger sig ind i et selskab af lande, som ligesom siger: Jamen altså, vi må tage risikoen

for at tabe sager ved Menneskerettighedsdomstolen. Det var det, som integrationsministeren sagde, da han lancerede forslaget her: Vi må løbe den risiko, det er at tabe sager ved Menneskerettighedsdomstolen. Nu har jeg været en af de delegerede til Europarådet i nogle år og har oplevet, hvordan lige præcis den tilgang jo lægger gift for domstolens arbejde, for det betyder, at sagerne hober sig op. Rusland har sager i tusindvis, fordi de netop har den samme tilgang. Og derfor vil jeg bare spørge, om det virkelig stadig væk står til troende, at integrationsministerens signal er, at man hellere vil gennemføre en lovgivning, som gør, at vi løber ind i en procesrisiko ved domstolene, end at holde sig på den sikre side af de konventioner, som et bredt flertal i Folketinget har forpligtet sig på.

Kl. 11:10

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det integrationsministeren.

Kl. 11:10

Integrationsministeren (Søren Pind):

Jamen det er jo hele pointen, vil jeg sige til hr. Morten Østergaard, og det er sådan set også derfor, jeg går op og siger de ting fra Folketingets talerstol, jeg siger. Det er jo hele essensen, og det skal Folketinget selvfølgelig vide. Man kan udtrykke sig på hver sin måde, man kan kalde tingene, hvad man vil, man kan sige en hel masse ting, men en af grundene til, at Det Radikale Venstre og Enhedslisten og dele af SF er imod det her, er jo præcis en af de grunde, som hr. Morten Østergaard polemisk viderefører – også videre, end jeg ville have gjort det.

Man altså, essensen i den her sag er, at vi går lige så langt nu, som vi overhovedet kan, og det næste skridt, hvis der skal foretages noget, bliver en diskussion om selve konventionerne. Jeg tror personligt ikke på – selv om det godt senere kan vise sig, at jeg tager fejl – at man kan gå længere nu i forhold til en skærpelse af udvisningsreglerne, hvis vi ikke skal overtræde de internationale konventioner.

Kl. 11:11

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Morten Østergaard for en kort bemærkning.

Kl. 11:11

Morten Østergaard (RV):

Jeg er på sin vis glad for, at integrationsministeren i sin retorik vælger at sige noget andet end det, han sagde til medierne, hvor han sagde, at fremover skal tvivlen komme udvisningen til gode, for det er jo retsprincipmæssigt et gigantisk skred.

Men det, der undrer mig, er, når man så siger, at det fremover skal være sådan, at man udviser, medmindre det med sikkerhed – med sikkerhed – er i strid med konventionen. Der vil jeg bare spørge integrationsministeren, som i øvrigt også er jurist af uddannelse: Er det ikke præcis sådan med Menneskerettighedsdomstolen, som det er med enhver domstol, altså at man jo ikke ved det, før en sag er prøvet? Og det er jo det, der er humlen her. En dansk domstol kan ikke med sikkerhed vide, om noget er i strid med konventionen. Det er jo i sidste ende Menneskerettighedsdomstolen, der skal afgøre det. Derfor vil der altid være det skøn, og det er jo derfor, der af så mange er rejst meget tvivl om det – altså, at det sådan set bare er et pres på at skubbe noget ud over kanten af konventionen, ikke på at gå til kanten af konventionen, for det lå også i den eksisterende lovgivning.

Kl. 11:12

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 11:12

Kl. 11:14

Integrationsministeren (Søren Pind):

Jeg deler til fulde hr. Morten Østergaards analyse, altså at det her er at forskubbe den nuværende retstilstand. Og det er også derfor, jeg tager ordet, for det fornægtes af dele af dem, der stemmer for det her lovforslag, og det kan jeg ikke anerkende, for det skal siges. Så kan vi være enige eller uenige om, hvorvidt det går ud over kanten. Det mener jeg ikke det gør. Men selvfølgelig forskubber vi retstilstanden, og det må man altså selv have en diskussion om i oppositionen.

Kl. 11:12

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Per Clausen for en kort bemærkning til integrationsministeren.

Kl. 11:13

Per Clausen (EL):

Det er jo rigtigt, at det er en meget spændende debat, og jeg synes, ministeren udfolder store anstrengelser for at overbevise os om, at det er rigtigt at stemme nej til lovforslaget, og tak for det.

Men jeg vil gerne spørge ministeren om en enkelt ting: Er konsekvensen af at vedtage det her lovforslag ikke, at der er en meget, meget stor sandsynlighed for – nogle vil måske endda sige sikkerhed for – at Danmark vil ende med at tabe sager ved de internationale domstole på grund af afgørelser, som de danske domstole træffer i forlængelse af det, vi vedtager nu om lidt?

Kl. 11:13

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 11:13

Integrationsministeren (Søren Pind):

Jeg har jo sagt før fra den her talerstol, at der består en procesrisiko. Det er også derfor, at man ikke kan være bekendt at sige de ting, der bliver sagt fra bestemte dele af Folketinget, som stemmer for det her lovforslag, for ansvaret til den tid vil ikke blive dommenes, hvis det måtte ske. Som fru Karen Hækkerup rigtigt nok citerede mig for, tvivler jeg på det, men hvis det måtte ske, kan man ikke skælde dommerne ud for at have løbet den risiko, for det har vi bedt dem om.

Kl. 11:14

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 11:14

Per Clausen (EL):

Nu er ministeren jo jurist, og det er vel derfor, han bruger betegnelsen procesrisiko. Det er sådan noget, advokater tit siger, når man henvender sig til dem. Men er realiteten ikke, at med det lovforslag, som et flertal i Folketinget vil vedtage om nogle få minutter, løber vi risikoen for at krænke menneskers rettigheder, som de er defineret i konventionerne, og at det faktisk kan få ganske alvorlige konsekvenser for de mennesker, det går ud over? Så det er altså en procesrisiko, den danske stat løber, men det er sådan set en risiko af en helt anden karakter, de mennesker, der bliver udvist, løber.

Kl. 11:14

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Integrationsministeren (Søren Pind):

Jeg vil sige til hr. Per Clausen, at jeg skam bruger udtrykket procesrisiko med velberåd hu, fordi det er inden for lovlighedens rammer. Og det er sådan set også det, der ligger mig på sinde.

Kl. 11:15

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, konstaterer jeg, så vi kan gå til afstemning.

Kl. 11:15

Afstemning

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der skal stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og jeg starter afstemningen.

Jeg stopper afstemningen.

For stemte 97 (V, S, DF, SF, KF, LA og Christian H. Hansen (UFG)), imod stemte 7 (RV, EL og KD), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 211:

Forslag til lov om ændring af integrationsloven og repatrieringsloven. (Styrket kommunal vejledningspligt og indførelse af resultattilskud i forbindelse med repatriering m.v.).

Af integrationsministeren (Søren Pind).

(Fremsættelse 30.05.2011. 1. behandling 14.06.2011. Betænkning 17.06.2011. 2. behandling 21.06.2011. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 11:15

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Er der nogen, der ønsker at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 11:16

Afstemning

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og jeg starter afstemningen. Jeg overvejer at slutte afstemningen, har alle stemt?

Afstemningen er sluttet.

For stemte 56 (V, DF, KF og LA), imod stemte 47 (S, SF, RV, EL, KD og Christian H. Hansen (UFG)), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 140:

Forslag til folketingsbeslutning om et enklere grundlag for beskatning af fast ejendom.

Af Mikkel Dencker (DF) m.fl.

(Fremsættelse 30.05.2011. (Omtrykt). 1. behandling 14.06.2011. Betænkning 21.06.2011).

Kl. 11:17

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig? Det gør hr. Mikkel Dencker.

Kl. 11:17

(Ordfører)

Mikkel Dencker (DF):

Jamen jeg vil da gerne takke Folketinget for den fine behandling, som vores forslag har fået. Det har vist sig, at der er en meget bred opbakning til beslutningsforslaget, og det havde jeg faktisk ikke regnet med, for det har vist sig, at både Socialdemokratiet og Socialistisk Folkeparti rent faktisk støtter beslutningsforslaget. Det kom som lidt af en overraskelse, også efter den førstebehandling, vi havde, hvor jeg synes der var en smule af negativitet over for beslutningsforslaget fra de to partiers side. Så det er meget overraskende, men også glædeligt, vil jeg da sige, at der nu er kommet opbakning til at vedtage det her beslutningsforslag, som jo er en principiel beslutning om, at vi vil afskaffe de faste ejendomsvurderinger. Så det er glædeligt.

Jeg har bare en anelse eller en svag frygt, der siger, at det måske bare er, fordi man ikke tør stemme imod, at man har valgt at stemme for, for bemærkningerne, der er i betænkningen, er også meget negative – meget, meget negative. Jeg kan faktisk næsten ikke forstå, at man med så negative bemærkninger kan nå frem til en positiv konklusion. Det kan da være, at ordførerne vil redegøre for det. For jeg kunne da få den mistanke, at man simpelt hen bare ikke tør stemme imod, og så stemmer man bare for, og så vil man på et senere tidspunkt ændre holdning til det igen – måske efter et valg. Det kunne jo være, det var sådan, det hang sammen.

Vi har jo hørt, at Socialdemokratiet og SF vælger at støtte noget, selv om de har tænkt sig at ændre det igen efter et valg, og det er jo nok, fordi man ikke tør møde vælgerne og have stemt anderledes end Dansk Folkeparti og regeringen. Så jeg kunne da godt tænke mig at høre, om det er noget, som man har i sinde at ændre mening om på et senere tidspunkt, eller om man rent faktisk bakker op om, at vi ikke vil have ejendomsvurderinger længere og dermed heller ikke vil have ændret på skattestoppet på ejendomsværdiskatten længere.

Kl. 11:19

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Den første, der har bedt om ordet, er hr. Villum Christensen som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 11:19

(Ordfører)

Villum Christensen (LA):

Vi har ved førstebehandlingen givet udtryk for, at vi her har et godt forslag, som kan medvirke til en forenkling og en billigørelse af den offentlige administration, og hvad skal man så i øvrigt også med noget, som ikke bliver brugt til noget? Vi ser også, at vi ikke ønsker unødige skattestigninger her i landet. Som det fremgår af betænkningen, er vi bekymrede for de boligejere, der kan se ud til at komme i klemme som følge af forslaget, og med blikket rettet på den økono-

miske udvikling i Sydeuropa er der vel ingen, der fuldt ud kan afvise muligheden for, at bunden på ny kan blive slået ud af boligmarkedet, og at niveauet dermed kan komme langt ned under 2001-niveauet.

Selv om der har været spurgt til det i Skatteudvalget, og uden held, vil jeg inden afstemningen gerne – for jeg synes stadig væk, at vi har lidt uklarhed på området – spørge skatteministeren, om der kan svares bekræftende på, at omlægningen ikke vil medføre højere skatter i forhold til den gældende ordning. I modsat fald vil vi tillade os at fremsætte forslag, som sikrer, at skatten i disse tilfælde også vil følge med ned.

Kl. 11:21

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Nick Hækkerup som ordfører for Socialdemokraterne.

Kl. 11:21

(Ordfører)

Nick Hækkerup (S):

Man kan jo – inden for rimelighedens grænser – sige, hvad man vil, fra Folketingets talerstol, men desværre kan man ikke tvinge Dansk Folkepartis ordfører til at forstå det. Ved førstebehandlingen sagde vi helt klart, at vi var positivt stemt over for det her forslag, og vi har skrevet betænkningsbidrag, hvoraf det utvetydigt fremgår, at vi er positivt stemt over for det. Hvorfor er vi det? Det er vi jo, fordi vi har det principielle synspunkt, at den offentlige sektor skal drives så effektivt som muligt, og at man ikke skal have nogen administration, som er til for administrationens og bureaukratiets egen skyld.

Vi har i forlængelse af det her jo bare kunnet konstatere, at man på regeringens lovprogram to gange har haft et forslag, som trak i retning af det her, men hvor regeringen ikke har været i stand til at levere varen, og derfor er det helt fair, at Folketinget siger, at vi så bliver nødt til at pålægge regeringen at levere varen her. Så siger hr. Mikkel Dencker: Jo, men hvorfor skulle vi så have den debat ved førstebehandlingen? Det er i virkeligheden et absurd spørgsmål, når man tænker på forløbet af debatten efterfølgende. For noget af det, som Socialdemokratiet pegede på ved førstebehandlingen – og her kan man jo heldigvis tjekke efter i annalerne og konstatere rigtigheden af det – var, at vi er i en situation med et usikkert boligmarked, som kan risikere at knække prismæssigt.

Gør det det, vil vi, sådan som Dansk Folkeparti har formuleret forslaget, faktisk være i en situation, som betyder, at de boligejere, som oplever faldende boligpriser, og som skulle have reducerede ejendomsskatter, ikke får det. Det var dybt problematisk. Det afviste Dansk Folkepartis ordfører fra Folketingets talerstol med, at det var rent hypotetisk. Det viste sig så efterfølgende, at omkring 20 pct. af de danske boligejere kommer i den situation, som Dansk Folkepartis ordfører afviste som rent hypotetisk.

Derfor er jeg da glad for, at vi problematiserede det ved førstebehandlingen, sådan at forslaget nu kan blive rettet til, og sådan at man tager højde for de faldgruber, som der er. Det er jo det, vi har debatteret i Folketinget til, nemlig til at blive oplyst, ikke til at blive indskrænket.

Kl. 11:23

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Ønsker flere at udtale sig? Skatteministeren.

Kl. 11:23

Skatteministeren (Peter Christensen):

Det er et meget stort flertal i Folketinget, som ønsker, at regeringen bruger sommeren til at udarbejde et lovforslag, som netop sikrer, at vi ikke bruger unødige ressourcer på at foretage ejendomsvurderinger af private boliger, som ikke bruges til noget, da vi har et skattestop, som betyder, at vi har taget udgangspunkt i vurderingerne fra 2001 siden 2001. Altså, sagt med andre ord: Vi har haft et stop for

stigningerne i den ejendomsværdiskat, som boligejerne har betalt siden 2001.

Det betyder jo, at det vurderingsarbejde, der i dag foretages i forhold til private boliger, er grundlæggende unødvendigt; det betyder, at der hvert år rejses en lang række klager over disse vurderinger ud fra den vurdering fra boligejernes side, at man jo ikke ved, hvad der kan ske fremtidigt. Så derfor må man hellere klage over vurderingerne, hvis de ikke er rigtige. Men det betyder selvfølgelig, at man bruger en masse ressourcer på noget, som ingen praktisk betydning har i forhold til den skat, som boligejerne skal betale.

Jeg vil, som Folketinget pålægger mig, bruge sommeren til at lave et lovforslag, som også tager højde for de mange problemstillinger, der er blevet rejst, for det er jo ganske rigtigt, at oplysningerne bruges i en lang række følgelovgivning. Det har jeg også svaret på spørgsmål fra Skatteudvalget, så man har en oversigt over, i hvilke andre lovgivninger de her oplysninger bruges, og det siger sig selv, at det skal der selvfølgelig findes praktiske løsninger på.

Det, der er min tilgang til udarbejdelsen af det her lovforslag – og det er et svar til Liberal Alliance – er helt klart, at når vi er enige om, at vi ikke vil øge skatten for boligejerne, så er det ikke nødvendigt at have det her system. Men det her er ikke et ønske om, at boligejerne skal betale mere i skat. Folketinget har jo til enhver tid lov til at sænke vurderingerne, hvis man vil, for at sikre, at boligejerne ikke skal betale mere i skat, og der vil jeg gerne tilkendegive den politiske holdning, nemlig at det også er vigtigt for Venstre og for regeringen, at man ikke ender i en situation, hvor boligejerne skal betale mere i skat, for det har aldrig været intentionen siden 2001 og er det altså heller ikke i dag.

Men ellers er der mange af de her diskussioner, som vi jo kan fortsætte med fordel, når lovforslaget bliver fremsat og vi har den konkrete løsningsmodel at diskutere ud fra.

Kl. 11:26

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er foreløbig tre korte bemærkninger til skatteministeren. Først er det hr. Per Clausen.

Kl. 11:26

Per Clausen (EL):

Jeg vil bare stille skatteministeren to ret enkle spørgsmål. Det første er: Hvordan vil man sænke skatten for nogle ejendomme uden at foretage en vurdering af, hvad de er værd? Og det andet spørgsmål er: Er det, der er det rigtig glædelige for ministeren i det her forslag ikke, at så slipper man for at gennemføre en vurdering af ejendomsprisernes udvikling? Det betyder, at når en kommende skatteminister bliver spurgt om, hvem det er, der har glæde af skattestoppet, og om det ikke er rigtigt, at det primært er de rigeste danskere, der bor i Nordsjælland, der har glæde af det her, så kan skatteministeren sige, at det ved han ikke noget om, og at det vil være rigtig, rigtig dejligt for skatteministeren fremover at kunne give det svar, at det ved han ikke noget om. Måske vil det blive endnu rarere for en socialdemokratisk skatteminister.

Kl. 11:27

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det skatteministeren.

Kl. 11:27

Skatteministeren (Peter Christensen):

Jeg har under debatten fra starten givet udtryk for, hvorfor vi synes, at det er sund fornuft ikke at bruge så mange administrative ressourcer på nogle vurderinger, som ikke bliver brugt til noget.

Jeg synes også, at man skal være ærlig i den her diskussion. Når Enhedslisten og Det Radikale Venstre er så inderlige modstandere af det her beslutningsforslag, er det jo, fordi man ønsker at øge skatten

for boligejerne. At pakke den holdning og modstand ind i nogle bekymringer om, at priserne på boligmarkedet skulle nå under 2001-niveau, synes jeg er udtryk for en dårlig undskyldning.

Jeg vil sige det på den måde, at hvis vi pludselig stod i en situation, hvor de danske boligpriser lå under 2001-niveau, havde vi et helt andet problem, for som der også blev argumenteret for fra Liberal Alliances side, skulle det nærmest kun kunne ske, hvis vores økonomiske struktur var brudt sammen, og det anser jeg for at være en yderst teoretisk situation.

Det har jeg også svaret Skatteudvalget, da jeg var i samråd, nemlig at når man går ind og kigger på de sidst tilgængelige tal for, hvad gennemsnitspriserne er i forhold til 2001-niveau, ja, så ligger vi, hvad angår private ejerboliger, på omkring 60 pct. over 2001-niveau, hvis jeg ikke husker forkert. Og det bruger jeg ligesom som argument for at sige, at der altså er et stykke vej fra de gennemsnitlige boligpriser nu og ned til 2001-niveau. Og heldigvis for det!

Kl. 11:29

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Per Clausen med yderligere en kort bemærkning.

Kl. 11:29

Per Clausen (EL):

Man kan sige, at det indhold, der er i det her beslutningsforslag, nu bliver helt klargjort, for skatteministeren har jo ikke noget svar på, hvad der skal ske for de mennesker, hvis ejendomspriser faktisk falder til under 2001-niveauet, så længe gennemsnittet ikke gør det; det vil sige, at en række mennesker, som bor i de dele af Danmark, hvor den økonomiske udvikling i forvejen er negativ, altså kan risikere at komme til at betale mere i skat som en konsekvens af det her beslutningsforslag; det svarede ministeren ikke på.

Det andet, jeg sagde i det spørgsmål, jeg stillede, bekræftede ministeren. Ministeren er glad for, at man, når man får vedtaget det her beslutningsforslag, er fri for i fremtiden at føre en debat om, at skattestoppet i forbindelse med jord og fast ejendom i virkeligheden bare betyder, at man giver store skattelettelser til de rigeste danskere, som betales af nedskæringer i den offentlige sektor og af skattestigninger til de fattigste danskere.

Det er sådan, realiteten er, og det ønsker ministeren ikke at diskutere. Man kan undre sig over, hvad der driver Socialdemokraterne og SF til at stemme for et beslutningsforslag, der har de konsekvenser.

Kl. 11:30

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det skatteministeren.

Kl. 11:30

Skatteministeren (Peter Christensen):

Jeg har noteret mig, at når vi har økonomiske diskussioner i det her Folketing, skal de planlagte skattestigninger fra oppositionen altid pakkes ind i, at det kun er de rigeste danskere, der skal rammes. Og når vi så borer lidt i det, finder vi ud af, at det drejer sig om alle danskere, men det er nemmere at sælge, hvis man bare siger, at det rammer de rigeste. Jeg kan for tusinde gang, må det så blive, slå fast, at skattestoppet er til gavn for alle boligejere, det giver en tryghed for alle boligejere uanset værdien af den bolig, man har.

Nu prøver Enhedslisten igen at pakke et politisk mål om, at nu skal boligejerne brandskattes, ind i, at det kun er de rigeste, der vil blive ramt. Det er bare ikke sandt. Hvad var virkeligheden indtil 2001? Den var, at vi havde et system, hvor skattestigninger skete automatisk år for år. Folketinget skulle ikke engang forholde sig til dem, det væltede bare ind i statskassen, og boligejerne skulle betale.

Der har vi sat en prop i. Det her er også en diskussion om dette: Når jeg bliver spurgt helt konkret til, hvad der vil ske, hvis man kommer i den teoretiske situation, at boligmarkedet kollapse og

priserne falder, er svaret, at ja, så vil man stå i den situation, hvor Folketinget ikke uden at blive spurgt bare iagttager, at der bliver foretaget skattestigning på skattestigning, sådan som det var før 2001; der vil ske det modsatte, nemlig at Folketinget kan vælge at sænke skatten, hvis de vil sikre boligejerne. Den frihed har Folketinget, og jeg overlader det hellere til Folketinget end til et system, der år efter år pr. automatik bare øger skatten for boligejerne.

Kl. 11:32

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til skatteministeren. Så er det hr. Morten Østergaard med en kort bemærkning, og den er også til skatteministeren.

Kl. 11:32

Morten Østergaard (RV):

Hvis det var gået hen over hovedet på nogen, at vi snart skal have nyvalg til Folketinget, må man efter at have fulgt den her debat sige, at der da umuligt kan være nogen tilbage, der ikke er opmærksom på, at det er det, der er situationen her. Det er jo helt patetisk at høre, at regeringen, som to gange i sit lovprogram har taget tilløb til at gennemføre det her, så nu støtter et beslutningsforslag uden at være i stand til at redegøre for, hvordan man vil løse de helt åbenlyse problemer, der er med fastsættelse af boafgift, med 15-procents-reglen ved bl.a. forældrekøb og andre ting, uden at have antydning af et svar.

Så er der hele spørgsmålet, som jo er veldokumenteret af dem, der har bidraget til udvalgsbehandlingen, om, at det i hvert fald for grundskyldens vedkommende er sådan, at de danskere, der bor steder, hvor ejendomsværdierne udvikler sig dårligt, i hvert fald har et helt konkret problem, hvis vurderingerne er væk, fordi de i høj grad ville være bedre stillet, hvis man udregnede deres grundskyld ud fra vurderingen frem for det skrå skatteloft. Derfor må man bare sige, at de, der stemmer for det her beslutningsforslag, ikke leverer tryghed til boligejerne, i hvert fald ikke dem, der bor de steder, hvor man er økonomisk hårdest ramt. Skatteministeren er ikke i stand til at redegøre for det, og alligevel vover regeringen sig ud i at stemme for. Det er så valgkampspræget, at man må spørge sig selv, om der ingen seriøsitet er tilbage i regeringen.

Kl. 11:33

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det skatteministeren.

Kl. 11:34

Skatteministeren (Peter Christensen):

Jeg giver intet for Det Radikale Venstres bekymring for boligejerne – intet. Når man har som politisk erklæret mål at få genindført stigningerne i boligskatten som det vigtigste, man vil have gennemført, og så bagefter prøver at pakke det ind i, at man gerne vil skabe tryghed for boligejerne, når vi en grad af hykleri, som jeg ingenting giver for. Enhver, der ejer en bolig og lytter til denne debat, skal bare vide, at det, Det Radikale Venstre vil, er at beholde det nuværende ejendomsvurderingssystem, sådan at de har strukturen til at kunne gennemføre en stigning i boligskatterne, hvis de kunne få flertal for det. Og så bliver det pakket ind. I stedet for at være ærlige omkring, at det er Det Radikale Venstres absolut største politiske mål, bliver det pakket ind i proces.

Jeg har svaret på, at man, hvad grundskylden angår, jo vil få vurderingen for 2011, og det vil sige, at de bevægelser, man har set i boligmarkedet, jo også vil afspejle sig i vurderingen for 2011. Så bliver jeg desuden anklaget for, at jeg ikke har svar med hensyn til alle de følgevirkninger af lovforslaget, der kommer. Nej, for der er ikke et lovforslag endnu. Det her er et beslutningsforslag, hvor Folketinget pålægger mig som minister at lave et lovforslag, og så handler debatten om, at lovforslaget ikke er der. Det er en meget mærkværd-

dig debat, men der er jo en grund til, at den er her, og det er, fordi Det Radikale Venstre gerne vil lægge et røgslør ud over, at det, de ønsker, er at brandskatte boligejerne.

Kl. 11:35

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det hr. Morten Østergaard for en kort bemærkning.

Kl. 11:35

Morten Østergaard (RV):

Det Radikale Venstres skattepolitik med lavere skat på arbejde fuldt finansieret er velkendt, og den forsøger vi under ingen omstændigheder at feje ind under gulvtæppet. Nej, det, som ministeren ikke vil svare på, er, hvorfor man ikke fremsætter et lovforslag. To gange har man haft det på lovprogrammet – det er flere år siden – men har måttet opgive sit ærinde, fordi man ikke har kunnet finde løsninger. I dag har vi behandlet et beslutningsforslag, der i al hast er frembragt som følge af forhandlinger, der er pågået med høj intensitet her i maj måned. Men lige præcis det her spørgsmål har man altså ikke kunnet levere lovforslag på, selv om man jo i virkeligheden må have haft mange år til at overveje de her problemstillinger. Lige præcis det her skulle ikke hastes igennem som lovforslag. Der ville man netop gerne for at lægge et røgslør ud over de store problemer, det medfører, have, at det skulle være et beslutningsforslag fremsat af støttepartiet.

Derfor er det bare, vil jeg sige til skatteministeren, at hvis regeringen havde svar på de spørgsmål, var det jo bare at lægge dem frem. Så kunne man bare have fremsat det lovforslag, man har taget tilløb til nogle gange. Men i stedet for får vi sådan nogle helt heroiske betragtninger om, at hvis det skulle vise sig, at der er behov for at ændre vurderingerne, så kan Folketinget jo gøre det. Er det virkelige regeringens opfattelse, at det fremover er Folketinget, der skal fastsætte den offentlige vurdering af ejendommene i Danmark? Jeg siger bare god fornøjelse. Vi stemmer ikke for.

Kl. 11:37

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det skatteministeren.

Kl. 11:37

Skatteministeren (Peter Christensen):

Jeg ved ikke rigtig, om essensen af det sidste indlæg var, at vi skulle have hastet et lovforslag igennem. Men det vil vi ikke, for det, jeg har gjort klart, er, at det har en række konsekvenser i andre lovgivninger, og det er klart, at det skal der bruges tid på at få lavet de svar på der skal være. Det er en opgave, som jeg er sikker på jeg over for Folketinget vil kunne fremlægge gode løsninger på.

Men det her handler først og fremmest om, hvorvidt man ønsker, at boligskatten skal stige, og det synes jeg man skal være ærlig om. Jeg kan sige – og det tror jeg vil glæde hr. Morten Østergaard – at skulle det ulykkelige ske, at Det Radikale Venstre engang får flertal for synspunktet om, at boligejerne skal betale mere i skat, vil man altid bare kunne skrue på satsen. Det vil have den fordel, at det skal i Folketinget i stedet for som i det gamle system fra før 2001, hvor det foregik uden Folketingets mellemkomst helt pr. automatik år efter år. Fremover vil det skulle i Folketingssalen, hvis man vil øge satserne. Det synes jeg er glimrende, for så kan vi få en politisk debat, hver eneste gang man ønsker at plukke fjerene af boligejerne.

Kl. 11:38

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Hr. Nick Hækkerup for en kort bemærkning til skatteministeren.

Kl. 11:38

Nick Hækkerup (S):

Det her tog jo egentlig sit udgangspunkt i, at Dansk Folkeparti ville beklikke S og SF's motiver til at stemme for beslutningsforslaget, nemlig at boligskatterne ikke skal stige.

Jeg vil gerne kvittere for, at skatteministeren så efterfølgende tog ordet og sagde, at man nu vil tage højde for de rejste problemstillinger, for det, vi har prøvet at påpege i vores betækningsbidrag, er jo præcis, at det her afføder en række yderligere problemstillinger, som vi bliver nødt til at forholde os til. Bl.a. nævnte ministeren jo selv, at der er anden lovgivning, som er knyttet tæt til ejendomsvurderingen. Her bliver vi selvfølgelig nødt til at forholde os til, hvilke reguleringsmekanismer der så vælges.

Så er der den diskussion, som også har været berørt et par gange, nemlig hvordan vi undgår den overbeskatning af boligejerne, som DF har lagt op til med beslutningsforslaget, altså ikke så meget det her med ejendomsværdiskatten, hvilket ministeren også har påpeget, men den kommunale grundskyld, hvor der er udsigt til, hvis forslaget bliver gennemført, sådan som DF har formuleret det, at der vil være 20 pct. af de danske boligejere, som ikke får den skattenedsættelse, som de burde få. Det bliver vi selvfølgelig nødt til at tage højde for. Noget af det kunne vi selvfølgelig også have klaret, hvis Dansk Folkeparti havde valgt at møde op til det samråd om præcis det her beslutningsforslag, vi havde med ministeren, og de debatter, vi havde, men der valgte DF så ikke at være til stede.

Kl. 11:40

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er ikke flere, der ønsker at udtale sig, kan jeg konstatere, og dermed er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 11:40

Afstemning**Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):**

Der skal stemmes om forslagens endelige vedtagelse, og afstemningen starter.

Man kan stadig nå at stemme, man behøver ikke løbe, det er nok, at formanden gør det.

Ja, så har alle stemt, og vi afslutter afstemningen.

For stemte 96 (V, S, DF, SF, KF, LA, KD og Christian H. Hansen (UFG)), imod stemte 5 (RV og EL), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget til folketingsbeslutning er vedtaget og vil nu blive sendt til skatteministeren.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

5) 2. (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 141:**Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af multimedie-skatten.**

Af Anders Samuelsen (LA) m.fl.

(Fremsættelse 01.06.2011. 1. behandling 14.06.2011. Betænkning 21.06.2011).

Kl. 11:41

Forhandling**Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):**

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 11:41

Afstemning**Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):**

Der stemmes om forslagens endelige vedtagelse, og afstemningen starter.

Afstemningen slutter.

For stemte 7 (RV, LA og Christian H. Hansen (UFG)), imod stemte 94 (V, S, DF, SF, KF, EL og KD), hverken for eller imod stemte 0.

Forslaget til folketingsbeslutning er forkastet.

Kl. 11:42

Meddelelser fra formanden**Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):**

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes på fredag, den 1. juli 2011, kl. 10.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside. Jeg skal i øvrigt henvise til ugeplanen, der også fremgår af Folketingets hjemmeside.

:

Mødet er hævet. (Kl. 11:42).